

Armixxx

Škola patří prvňáčkům

Karla Robková

První školní den je za námi! V pondělí 2. září 2019 se v obou prvních třídách kromě čtyřiceti nových prvňáčků sešla také spousta rodičů. Přišli je pozdravit zástupci vedení školy – Mgr. Petr Holánek, ředitel školy, Mgr. Alena Procházková, zástupkyně pro 1. stupeň. Slavnostního zahájení se zúčastnil i Ing. Antonín Crha, starosta MČ Bohunice. Popřáli prvňáčkům mnoho školních úspěchů.

Překvapením pro děti byli hokejisté HC Kometa Brno, kteří jim přinesli drobné dárky. Poté přišlo na řadu přivítání s paními učitelkami, povídání o škole,

prohlížení nových učebnic i plnění prvních úkolů. Všichni to zvládli na jedničku.

Milí prvňáčci, víte, že ze všech tříd nejdůležitější je první třída? Žádné učení se neobejde bez čtení, psaní a počítání, které se učí hned v první třídě. Čeká Vás tedy pořádná práce.

Ať se Vám učení daří, chodíte do školy s úsměvem a rádi, ať máte prima kamarády! Nebudete na to sami. Ve všem Vám budou pomáhat Vaše paní učitelky; v 1. A paní učitelka Mgr. Karla Robková, v 1. B paní učitelka Mgr. Šárka Ročková.

Podzim 2019

Milí čtenáři,

ještě před chvílí jsme si užívali prázdniny a najednou za sebou máme celé první čtvrtletí. K ohlédnutí za krásnými letními měsíci Vás zveme prostřednictvím naší fotosoutěže; sami uvidíte, že o umělce zde nemáme nouzi.

Nový školní rok pro mnoho dětí znamená velkou změnu. Prvňáčci nastupují do školy, třetáci dostávají jiné paní učitelky, šestáky čeká druhý stupeň. Redaktoři Armixxu pro Vás zjišťovali, jak se jim na tyto změny zvyká. Který učitel je na druhém stupni mezi šestáky nejoblíbenější – a hlavně proč? Budete překvapeni!

Že naši školu navštěvují žáci nadaní a talentovaní, to víme již dlouho. Úžasný příběh úspěšné plavkyně Clementiny Fraňkové vás určitě zaujme. Kdo cestoval 4 500 km daleko za svým úspěchem, jaké příběhy se píší ve družině, co se dělo na farmářském trhu? Také jak probíhala canisterapie, jablkobraní, komiksový workshop a mnoho dalšího se dozvíte z našich článků.

A nakonec poslední část časopisu je věnována oslavám sametové revoluce, kterými v listopadu žila celá škola.

Příjemné podzimní čtení přeje

Vaše redakce

Prvňáčky přivítaly dárky i slavnostně vyzdobené třídy. Ať jsou v naší škole opravdu spokojeni!

Vážení rodiče, milí žáci,

dostává se vám do rukou podzimní číslo školního časopisu Armixxx. A co je nového?

Přes hlavní prázdniny a v podzimním čase jsme pokračovali v opravách: instalovali jsme nové obložení v ranní družině a vymalovali jsme ji, vybudovali jsme nové schodiště na hřiště, v deseti třídách jsme pořídili nové LED zářivky, zrealizovali jsme rozsáhlé porevizní elektroopravy (vypínače, zásuvky), důkladně jsme opravili školní rozhlas a řadu tříd jsme vymalovali, stejně tak i kanceláře školy, které dostaly i novou podlahovou krytinu. Pořídili jsme také nové značení kabinetů a tříd na 1. stupni a proběhl bezpečnostní a stabilizační prořez lípy v atriu a instalace bezpečnostní vazby do její koruny.

A samozřejmě i nadále probíhá dle plánu jedna z největších investic v dějinách školy, a to je rekonstrukce bazénu (termín předání stavby je 28. listopad 2019), tzn. že v průběhu prosince si již žáci vyzkoušejí plavání v novém bazénu.

Nedílnou součástí je i snaha o zvýšení kvality vzdělávacího procesu, a proto jsme připravili několik novinek: upravili jsme školní vzdělávací program tak, že žáci devátých ročníků mají na výběr v rámci povinně volitelných předmětů další hodinu, a to cvičení z matematiky. Pro plavecké třídy jsme zavedli výuku druhého jazyka již od šestého ročníku. Využili jsme možnost v rámci připravované reformy financování regionálního školství a zařídili jsme pro žáky devátých tříd půlené hodiny, a to českého jazyka a matematiky tak, aby měli větší prostor pro procvičování učiva. V rámci bezpečnosti žáků a předcházení kyberšikaně jsme upravili školní řád, a to v oblasti používání mobilních telefonů v prostorách školy. Pro zkvalitnění práce našeho školního poradenského pracoviště jsme v rámci projektu zřídili pozici školního psychologa, který je k dispozici jak rodičům, žákům, tak i učitelům. A z důvodu lepší komunikace s rodiči jsme pořídili všem vychovatelům ve školní družině služební telefony.

Vzhledem k tomu, že letos slavíme 30. výročí sametové revoluce, připravili jsme na toto téma pro žáky projektový den, o němž se dozvíte více uvnitř časopisu.

Příjemný předvánoční čas přeje
Mgr. Petr Holánek, ředitel ZŠ

zšarménská

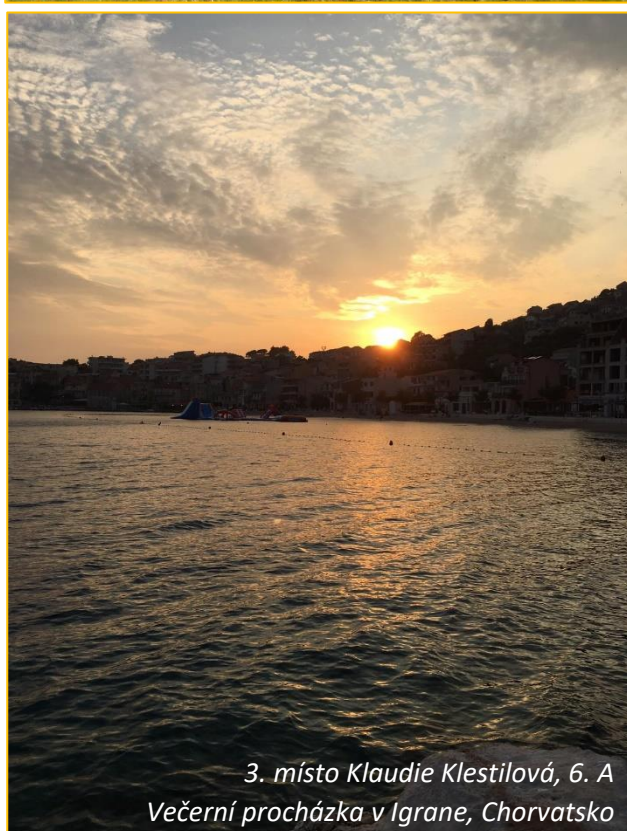
Vzpomínka na prázdniny aneb fotí celá rodina

Jak dopadla prázdninová
FOTOSOUTĚŽ?

Pro ty z vás, kdo se ani v létě neradi nudí, zorganizovala redakce Armixxu prázdninovou fotosoutěž o ceny. Měli jste za úkol vybrat jednu vaši fotku, kterou nám zašlete – a budete čekat, jak si v konkurenci ostatních povede. Výsledek soutěže nás hodně pobavil. Armixxový šotek totiž způsobil, že věta „Pošli jednu SVOJI fotku!“ pro někoho znamenala A/fotku, kterou jsem vyfotil já (ano, takhle jsme to původně mysleli), pro jiného B/fotku, na které jsem já vyfocený. Protože se nám líbily fotky A i fotky B, rozhodli jsme se vyhodnotit vaše dílka ve dvou kategoriích. Čímž se nám podařila hezká školní novinka: historicky poprvé jsme organizovali soutěž i pro mamky a tatky! 😊

Gratulujeme vítězným žákům, maminkám i tatínkům a jako poslední vzpomínku na letošní báječné léto vám předkládáme nejlepší fotografie. Fotte dál, určitě to stojí za to!

Kategorie A:

Kategorie B:

1. místo Igor Potůček, 6. A – Alpy 2019

2. místo Clementina Fraňková, 8. B
Vzpomínka na Evropskou olympiádu

3. místo Kristýna Fišerová, 2. A – Vysoké Mýto

Natálie Sirotová, 4. B – Srdíčko

Eliška Borešová, 6. A – U vody

Další skvělé fotky z kategorie A a B

Tomáš Němec, 5. C – Space Shuttle Atlantis
v Kennedyho vesmírném centru, USA

David Probošt, 7. A – Chorvatsko

Štěpán Bébar, 4. A

Martin Blecha, 4. A

Ahoj prvňáci, jak se vám líbí ve škole?

Každý rok k nám do školy přijdou noví prvňáci. Někteří se bojí, někteří jsou nadšení, že už chodí do školy. Před školou na ně čekají paní učitelky. Ve třídě je čeká velké překvapení. Mají tam tašky, sešity a pokladničky na žetony za dobrou práci. Představí se jim pan ředitel. Rozdávají se jim šerpy a přijdou k nim i hokejisti. Prvňáci mají velkou radost. Dostávají také svůj první domácí úkol. Mají se nakreslit a napsat svoje jméno. Také si často nosí své plyšové miláčky. Seznamují se se svými spolužáky. Jsou úžasní v tom, že se někteří dokážou hodně rychle skamarádit.

-meli-, -mari-

Báli jste se jít do školy?
Ne
Těšili jste se na paní učitelku?
Ano
Jak se ti daří ve škole?
Daří se mi hodně a mám samé jedničky
Máš rád paní učitelku?
Mám ji moc rád
Jak se ti líbí školní výzdoba?
Moc se mi líbí
Co je pro tebe nejtěžší ve škole?
Psaní
Co je tvůj nejoblíbenější předmět?
Výtvarka
Co děláte v tělocviku?
Děláme kotouly dopředu
Baví vás přestávky?
Ano, moc
Baví vás domácí úlohy?
Moc ne
Vstáváte rádi do školy?
Ano
Baví tě být ve družině?
Ano, baví
A co tě baví v družině nejvíc?
Malování
Chutná ti jídlo v jídelně?
Ano, moc
Co ti chutná na oběd?
Čočka s vajíčkem
Líbí se ti salátový bar?
Ano, moc!
Těšil ses na kamarády?
Jasně že jo
Máš jich hodně?
Ano, hodně
A jsou na tebe hodní?
Jasně
Chodíte rádi ven?
Ne
Na co si nejvíc vzpomínáš z prvního dne?
Na hokejisty!

-bier-, -derzy-

S prvňáčky rozmlouvali redaktoři Armixxu Marie Kotzianová, Iva Melounová, Hana Bierová a Artur Derzhytskyy ze 3. A, první školní den fotograficky zachytila p. uč. Robková

Nástup do první třídy představuje samozřejmě pro všechny děti velkou změnu, na kterou si mnohé z nich musí dlouho zvykat. Redaktoři Armixxu vyzpovídali 1. A i 1. B a na předchozí stránce vám přináší reportáž o tom, co se prvňáčkům na naší škole líbí. Zdá se, že jsou zatím opravdu spokojeni!

Není to však jediná změna, která děti v průběhu devíti let školní docházky čeká. Za pouhé dva roky se z nich stanou žáci třetí třídy. Tato změna většinou bývá opravdu pořádná: nebudou totiž mít jen jednu paní učitelku, ale ve třídě se jich bude střídát několik. Bude to výhoda, nebo nevýhoda?

Další změnou pak pro všechny bude šestá třída a s ní spojený přechod na druhý stupeň. Pokud si dosud ještě ve škole hráli, odted' již půjde do tuhého. Z roztomilých prvňáčků se postupem času stanou takřka dospělí lidé. Šestá třída je k tomu prvním krokem.

Mladší redaktoři Armixxu pro vás vyzpovídali žáky prvních, jedné druhé a obou třetích tříd, starší redaktoři zase zabrousili do šestek. Z odpovědí žáků si můžete udělat obrázek o jejich názorech na naši školu.

Pěkné počtení!

Jak to vidí 3. B:

Jaké změny tě nejvíce zasáhly?

Máme novou paní učitelku.

Máme jiné učivo.

Máme interaktivní tabuli.

Jaké změny se vám líbí?

Paní učitelka je moc hodná.

Jiné učivo nás baví.

Můžeme cestovat po jiných třídách.

Kolik máte učitelů?

Jsme rozděleni do dvou skupin.

Jedna skupina má tři učitele a druhá čtyři.

Jakého učitele máte nejraději?

Kateřina Helisová je naše nejoblíbenější paní učitelka.

-mab-, -fis-

Na slovíčko u druháků:

Kdybyste byli stavitelé, co byste změnili na škole?

Já bych chtěla skluzavku z okna do bazénu.

Co se vám nejvíce líbí na škole?

Líbí se mně, jak je hezky vymalováno.

Líbí se vám ve škole?

Líbí se mi moc celá škola.

Co vás baví na škole?

Družina!!!!

Co se u vás změnilo?

Je těžší učení.

Co se vám na škole nelíbí?

Že mě jeden kluk bije!!!

Chutná vám ve školní jídelně?

Chutná mi druhé jídlo.

Posloucháte paní učitelku?

Ano, posloucháme!

A poslouchá paní učitelka vás?

Ano 😊

-dom-, -olik-

Zeptali jsme se dětí ze 3. A na změny při přechodu z druhé třídy do třetí. Otázky zní:

1. JAKÉ ZMĚNY TĚ NEJVÍCE ZASÁHLY?

2. KTERÉ ZMĚNY SE VÁM LÍBÍ?

3. KTERÉHO UČITELE MÁTE NEJRADĚJI?

4. KTERÉ ZMĚNY SE VÁM NELÍBÍ?

Na otázku číslo 1 nejvíce dětí říkalo, že si stále zvykají na to, že mají jinde šatnu.

U otázky číslo 2 je to nerozhodné. Někteří hlasovali pro změnu paní učitelky a někteří, že se jim v průběhu dne paní učitelky mění.

U otázky číslo 3 někteří hlasovali pro všechny, ale většina z nich pro paní učitelku Vašíčkovou.

U otázky číslo 4 je to opět nerozhodné, protože jeden hlasoval pro to, že mají více hodin, nebo protože sedí na jiném místě.

A nejtypnější odpověď? Tady je a váže se k otázce číslo 4:

„Nelíbí se mi, že máme daleko záchod!“

-béb-, -kar-

A co na to šestky?

Za redakci Lukáš Polanský a Lukáš Foltin, 6. A

1. Co vnímáš jako největší změnu?
2. Co ti tu nesedí a proč?
3. Kdo ti přijde z učitelů nejvíc sympatický a čím?
4. Jak jsi spokojený s třídním učitelem?
5. Na jakou událost v rámci školy se nejvíc těšíš?

-pol-, -fol-

Patrik, 6. B

1. Víc učebnic, víc úkolů a víc práce, jiní učitelé
2. Nesedí mi čeština
3. P. u. Rossi. Je přísný a dokáže si udělat pořádek
4. Ujde to
5. Těším se na Noc bez drog

Radek, 6. B

1. Přijde mi zde všechno stejné, učitelé jsou trochu přísnější, ale je to tady dobrý
2. Zatím nic a všechno mi tu přijde normální, že by mi tady něco nesedělo... to ne
3. P. u. Rossi. Dokáže si nás dát do latě, i když jsme nejpočetnější třída, tak si nás pohlídá
4. Je super a nedává nám zabrat v učení a je na nás hodný a milý
5. Na basketbalový zápas na ZŠ Arménská

Terka, 6. B

1. Učitelé, že třeba na prvním stupni jsem tak moc učitelů nevidala jako teď na druhém
2. Vše mi tu sedí a je to tu dobré
3. P. u. Krejčí
4. Známe se s ním už dlouho, je na nás hodně hodný
5. Noc bez drog

Sofie, 6. B

1. Že je hodně učení a hodně nových učitelů
2. Asi nic
3. P. u. Rossi, je přísný a dokáže naši třídu udržet na uzdě
4. Je to p. uč. Krejčí. Strašně moc jsem ráda, že ho máme již čtvrtým rokem
5. Na zájezd do Londýna

Pan učitel Krejčí

Co říkáte na vaši třídu?

Aktuálně učím v 6. B. Tuto třídu již znám, učím ji totiž už od třetího ročníku, od té doby se třída trochu rozrostla. Mám tam 32 dětí, musím to samozřejmě držet na uzdě, aby moc nezvlčili a nezlobili. 😊

Paní učitelka Coufalová

Klára, Terka, Marek, Adéla, Verča, Kuba... Ne, ne, pořád se mi ta jména pletou, a to jsem se svou novou třídou již dva měsíce „v plné polní“. To znamená, že se vídáme nejenom v hodinách matematiky, v třídnické hodině každý týden, ale jsou pod drobnohledem skoro každou přestávku, jelikož je třída VI. C v učebně chemie.

V červnu jsem se rozloučila se slzami v očích se svými deváťáky a „vyfasovala“ 22 šestáků. Zatím se poznáváme a zkoušíme, co ten druhý vydrží ☺. A já tuším, že se nenadám a budou z nich deváťáci a já budu mít zase slzy v očích a budu se s nimi loučit. A mezi tím spolu prožijeme pěkné i perné chvílky...

Těším se.

Anonym, 6. C

1. Moc těžké učivo
2. Vše mi tu sedí
3. P. u. Stávková, protože je hodná a umí dobře učit
4. S paní učitelkou jsem spokojený, ale je na nás moc přísná

Rytíři knih

Šárka Ročková, Karla Robková a rytíři knih z 1. A a 1. B

Je to už měsíc, co předškolní děti usedly do školních lavic a staly se prvňáčky. Poznaly školní prostředí, ukázaly nám své dovednosti nabyté v mateřské škole a nyní nastal čas, aby nahlédly do školní pokladnice plné čísel, písmen a umění. S radostí vytahují písničky, obrázky, tanečky, tvoření. Ale jaký úsměv jim vykouzlilo vytažené a poprvé vědomě přečtené slovo MÁMA. Proč zrovna máma? Je to jednoduché, M a A jsou první písmena v Živé abecedě. A možná právě maminky jsou první, které podají svým dětem do ruky první knihu a společně tráví čas, aby si ji přečetly. V první třídě ale začnou děti číst svým maminkám, tatínkům, sourozencům, prarodičům... Těší nás, paní učitelky prvních tříd, že můžeme tolik dětí seznámit s místem, kde knihy mají své místo a čekají na nás, na malé i velké čtenáře.

Tato třídní návštěva knihovny se uskutečnila dne 25. 9. 2019 v pobočce KJM Lány- Bohunice. Při této příležitosti se konalo slavnostní Pasování na rytíře knih a čtenáře knihovny. Mezi děti přišel pan král a pasoval každé dítě mečem se slovy pasovací formule:

*Ve jménu pohádek, románů a básní,
ve jménu literárních hrdinů a světů,
spisovatelů, knihovníků, interpretů,
pasuji tě na rytíře knih
a jmenuji tě čtenářem knihovny.*

*Měj v úctě slovo,
ochraňuj knížky
a statečně se bij
za všechno dobré, co je v nich psáno.*

Každý čtenář dostal od pana knihovníka na památku odznak se stuhou, záložku do knihy a sladkost. Za odměnu si prvňáčci mohli prohlédnout část knihovny určenou pro děti a knihy, které si třeba jednou s radostí sami přečtou. Pasování se zúčastnily

třídy 1. A a 1. B.

Příjemným překvapením bylo, že již knihovnu pár dětí navštívilo a prostředí znají. Většinou je to díky starším sourozencům, kteří jsou v knihovně zaregistrováni, takže už nejsou žádnými nováčky. Děti, které vstoupily do knihovny poprvé a rády by knihovnu navštěvovaly už pro tu vůni a moudro knih, se také až do 31. října mohly zaregistrovat v knihovně zdarma.

Děkujeme za spolupráci všem zaměstnancům místní knihovny a už teď se těšíme na další setkání. Nezbyvá mi než popřát dětem – čtenářům, aby slibu dostály a otevřená kniha se jim stala kamarádem.

Sladký projekt Jablkobraní

Šárka Ročková

Když se řekne vyučování, možná si většina z nás představí dopolední práci školních dětí sedících v lavicích. Děti naslouchají výkladu učitele, odpovídají na kladené otázky, jsou zkušeni z vědomostí, píší zápis. Ano, tato frontální výuka je součástí vyučování. Úsilím každého učitele je ale tuto metodu obohatit jinou metodou – pro žáky lákavější a zajímavější, např. praktickou, situační, brainstormingovou, didaktickými hrami, vrstevnickým učením, aj.) Propojí-li se několik dílčích vyučovacích metod, vznikne tak realizace PROJEKTOVÉHO VYUČOVÁNÍ.

Cílem tohoto vyučování je prohloubit učení o detaily získané průzkumem a výzkumem. Je podpořeno skutečnými zajímavými tématy důležitými pro žákův každodenní život. Dílčí části projektu na sebe smysluplně navazují, doplňují se a vyústí v jeden závěr, výsledek. Projektové vyučování představuje organizované, cílené a promyšlené vyučování pro danou věkovou kategorii žáků.

My jsme si užili projektové vyučování pojmenované JABLKOBRAŇÍ. Jak už název sám napovídá, tématem byla jablíčka. Inspirací byl mezinárodní Den stromů (20. října) a výuka v prvouce o jehličnatých a listnatých stromech. A protože v měsíci říjnu u nás ve třídě v celoroční hře Pohádkové dobrodružství panovala princezna, zaštitila vyučování Sněhurka. Požádala nás o pomoc před zlou macechou. Může ji zachránit jen kouzelné jablko, které děti získají pomocí dílků puzzle za správně splněné úkoly od sedmi trpaslíků. Plnění úkolů podalo dětem a rodičům zpětnou vazbu, co žáci z učiva bezpečně ovládají a kde se ještě potýkají s výzvou. A co se může stát s macechou mocí kouzelného jablka? Odpovědi dětí: usne, promění se v jablko, promění se v hodnou macechu nebo v dobrou panovnici. Naše pohádka měla dobrý konec – Sněhurka byla zachráněna košem kouzelných jablíček a macecha...

Vlastní iniciativa žáků byla prokládána prací ve skupině, v týmu. Všichni si zahráli pohybové hry, zatančili mazurku, zpívali písničky. Největší radost udělalo dětem pečení jablečného závinu (s pečením nám vyšly vstříc a pomohly paní kuchařky ve školní jídelně) a exkurze do moštárny Brno - Obřany. Bylo nám ctí pozvat na půldenní výlet za poznáním paralelní třídu 1. A s třídní paní učitelkou K. Robkovou a naši vedoucí paní vychovatelku T. Petříkovou. Výlet jsme obohatili o výpravu podzimní přírodou, kde jsme si mohli zopakovat poznatky o stromech.

Cílem projektového vyučování bylo propojení teorie a praxe, rozvoj kooperačního myšlení žáka a jeho pracovních návyků, podpora samostatného řízení učebního procesu, spolupráce mezi žáky a propojení mezipředmětových vztahů.

Na návštěvě u druháků

Canisterapie

V pátek k nám do 2. A a B dorazil pan Luděk s Čestou a Jadem. Že nevíte, kdo to je? No přece dva šikovní pejsci, kteří pomáhají nemocným nebo postiženým lidem s jejich nelehkým životem. Dozvěděli jsme se od jejich majitele spoustu zajímavých informací, které musí vědět ten, kdo si takové zvířátko chce pořídit, například co všechno potřebuje k jejich péči, kromě lásky a spousty času. Oba pejsci nám předvedli, jak to s nemocnými dělají, aby se jim chtělo cvičit, otevřít ruku nebo se jen usmát. Víte, jak se tomu správně říká? CANISTERAPIE :-). Už se těšíme, až k nám zase přijdou!

Knihovnu máme rádi

Již od první třídy chodíme pravidelně každý měsíc do knihovny na Lánech. Moc se na besedy s panem knihovníkem nebo paní knihovnicí těšíme. Při každé návštěvě se dozvíme něco nového a půjčujeme si knihy. Snažíme se jich přečíst co nejvíc, protože můžeme vyhrát nejen třídní soutěž, ale i na Andersena vyhrát školní soutěž.

Tentokrát se nám beseda obzvláště líbila, protože jsme putovali naší Sluneční soustavou, stali jsme se planetami. Vyzkoušeli jsme si, jak planety obíhají kolem Slunce, proč jsou některé planety červené. Zjistili jsme proč v noci nesvítí Slunce a kde je schované :-).

Už se těšíme na vánoční besedu!

Druháci a Hana Fajtllová

*I my jsme si vyrobili
svoje Jackovy lucerny,
daly nám spoustu
práce a námahy.
Posuďte,
jak se nám povedly!*

Slavíme Halloween

Žáci 2. A a B

Halloween je anglosaský lidový svátek, který se slaví 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých, z jehož oslav se v Irsku vyvinul. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem Trick or treat (Koledu, nebo vám něco provedu) a „koledují“ o sladkosti. Svátek se slaví většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu aj.

Název **Halloween** vznikl zkrácením anglického „All Hallows' Eve“, tedy „Předvečer Všech svatých“.

Často se uvádí, že má kořeny v prastaré tradici dávných Keltů, kteří se loučili s létem a slavili příchod nového roku přesně tento den. Noc, která lámala říjen a listopad, nesla název Samhain podle keltského boha. V noci Samhain probíhaly bujaré oslavy, všude hořely obrovské ohně, lidé si na sebe navlékali masky a převleky, aby se chránili proti zlým duchům.

Dalšími aktivitami spojenými s Halloweenem jsou výroba lucerniček z vydlabaných dýní – tzv. jack-o'-lanterns (Jackovy lucerny), navštěvování strašidelných domů, přehlídky nebo party strašidelných masek, poslouchání strašidelné hudby nebo sledování hororových filmů. Podle staré legendy žil Hrozný Jack, který se vyznačoval takovou krutostí a zlou povahou, že ho nechtěli vzít ani v pekle. Proto od těch dob musí Hrozný Jack chodit s vydlabanou tykví a hledat společníka.

Výprava do vesmíru

**Eva Mátllová, Dominik Kubín,
Lucie Šebestová a Michaela Soukupová, 3. A**

V naší třídě 3. A máme hru a k té hře máme své vesmírné rakety a body, takže proto se celá hra jmenuje Výprava do vesmíru. Soutěží mezi sebou čtyři řady – Žlutá, Červená, Modrá a Zelená, to jsou posádky raket. Kolem raket je černý vesmír a když máme deset bodů, tak si do něj nalepíme hvězdičku, zlatou nebo stříbrnou, velkou nebo menší.

V naší třídě hrajeme různé hry, jako třeba že jeden z nás zapisoval hádanku a další hledali písmena k jejímu vyluštění. Ve výtvarce jsme si vyráběli rakety, velkou pro řadu a pro každého z nás menší, která doopravdy létá, a také skafandry z papíru a fólie, ve kterých máme svoji fotografii. A ještě jsme si vyráběli létající talíře s mimozemšťany z plyšových koulí, plastových talířů a kelímků a teď nám tu visí ve třídě a je to tu nejen hezké, ale krásné. Každý je úplně jiný, ale krásný.

V pátek 13. 10. jsme byli v planetáriu na programu Padající hvězdy. Strašně se nám tam líbilo. Planetárium je jako kdyby taková hvězdárna. Je tam plno hvězd a hlavně souhvězdí, třeba Malý vůz, Velký vůz, Herkules, Orion a další. Prvně jsme se dívali na různé planety a souhvězdí, potom jsme se ještě koukli na pohádku. Dali jsme si svačinu a šli jsme ven. Byly tam teleskopy, různé planety a taky taková podložka, která ukazovala, kolik byste vážili na různých planetách. Bylo to super.

Naši třídu 3. A jsme si vyzdobili létajícími talíři a čtyřmi raketami, aby to tu vypadalo jako ve vesmíru. No a teď jsme ve škole dostali knížku Atlas vesmíru pro děti. Je to super knížka, jsou tam různé otázky, například: Nosí kosmonauti pleny? Jen co jsme se vrátili z planetária, tak si v naší třídě děti tuhle knihu začaly číst, až se jednu dobu stala úplně slavnou.

Nevěříte? Tak se přijďte podívat!

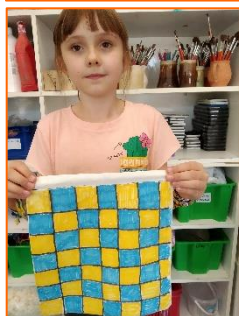

Pracujeme se dřevem aneb vyrob si vlastní hru

Jan Pavlata, Julie Horká, Iva Melounová, Simona Freiwaldová, Michal Jeřeta, Lucie Šebestová, Tomáš Dolníček, 3. A

V říjnu jsme se s naší třídou vypravili na pořad o dřevě. Přišli jsme na domeček, přezuli se a šli do místnosti, kde jsme se posadili do kruhu a povídali jsme si o dřevě. Když povídání skončilo, mohli jsme si vybrat, jestli půjdeme napřed řezat, nebo vyrábět pytlík na svoji hru. V polovině programu jsme se nasvačili a obě naše skupiny se vyměnily.

V dílně měli mnoho nástrojů, se kterými jsme mohli pracovat: byly tam různé ruční pilky, svěrák, hoblík, pilníky, rašple. S těmito nástroji jsme pracovali a ze dřeva si vyrobili figurky k naší plánované hře. Herní plán byl z látky, ze které nám paní lektorky ušili pytlík. Na plán jsme

potřebovali tužku, fixy na textil a hlavně fantazii, protože jsme si hru sami vymýšleli. Když byl plán hotový, paní lektorky ho zažehlily a my jsme do něj navlékli provázek. A vznikl z toho pytlík na hru.

Práce se dřevem i látkou se nám moc líbila a chtěli bychom si ji zkusit znovu.

Jak se dělá keramika

Hana Bierová, Tomáš Boreš, Ondřej Matějka, Simon Pančocha, Dominik Kubín, Tom Juřica, Artur Derzhytskyy, Oliver Hanuš, 3. A

Chcete si udělat adventní svícen z keramické hlíny? Tak tento článek je přesně pro vás! Tak jdeme na to!

1. Vezmete si keramickou hlínu.
2. Promačkáte a uděláte kuličku.
3. Pak tu hlínu rozválejte válečkem.
4. Najděte starý talíř, dejte do něj igelit a hlínu vložte na dno.
5. Vezměte oříšek, kukuřici nebo jinou věc a otiskněte na hlínu.
6. Vytvořte si lepidlo šlikr tak, že smícháte hlínu s vodou.
7. Vyškrabte čtyři kolečka, aby se do nich vešly svíčky.
8. Ze zbytku hlíny udělejte kroužky na svíčky a nalepte je šlikrem.
9. Na závěr si to dozdobte barevnými sklíčky.
10. Nechte celý svícen pořádně vyschnout.
11. A dejte to do pece.

Bruslení čtvrtých tříd

Letos jsme začali bruslit už v říjnu, protože se opravuje náš plavecký bazén a v tělocvičně je přeplněno. Jezdíme ve středu autobusem, který nás doveze až ke Sportcentru Lužánky na ulici Střední. V šatnách se navlečeme do teplého oblečení, pracně utáhneme brusle, nasadíme přilbu a rukavice. S termoskou vyrazíme k jedné ze dvou ledových ploch. Tam už na nás čekají naše čtyři paní trenérky. Rozdělí si nás

do družstev. Učíme se jezdit po jedné noze, ve dvojicích, pozpátku, kličkujeme mezi kuželi, lovíme míčky, hrajeme na honěnou. Někteří z nás na bruslích stáli poprvé, proto jezdíme s většími kuželi nebo malými brankami.

Po šedesáti minutách jsme dost unavení, pomůže svačinka nebo čokoláda z automatu. Ještěže nás autobus doveze až ke škole. Ale užíváme si to.

Na další hodinu se těší čtvrtáci

Halloween v 5. C

Václav Šejnoha, 5. C

Halloween je anglosaský svátek slavený 31. října. O Halloweenu chodí děti v kostýmech různých strašidel, např. duch, zombie, upír, skřet. Svátek se slaví hlavně v USA, Kanadě, Velké Británii a Austrálii, ale i v ČR a celé Evropě. I v naší škole jsme ho oslavili v maskách.

O Halloweenu se také zdobí domy různými strašidelnými ozdobami, např. vyřezanou dýní, pavučinami na okně a dalšími takovými prvky. Děti na Halloween chodí od domu k domu a koledují koledou Trick or treat, což znamená v překladu Koledu, nebo vám něco provedu. Dospělí dají dětem bonbóny nebo sladkosti. Pokud ne, děti pomažou dospělým okna mýdlem nebo házejí na dveře zkažená vajíčka.

Halloween jsme slavili i v 5. C, ze které jsem i já. V pondělí 21. října jsme dělali dýňová strašidla z přírodnin a v pátek 25. října jsme měli halloweenský den. Prakticky celá třída přišla v kostýmech. Měli jsme halloweenské hodiny anglického jazyka a matematiky, plnili jsme zábavné pracovní listy a zábavná cvičení.

Děkuji moc p. uč. Markové za skvělé hodiny matematiky, angličtiny a pracovních činností.

Jak ušetřit při nakupování?

Zuzana Šířoká

Lahodný ovocný dortík

6 lžic moučkového cukru
500 g měkkého tvarohu
2 balíčky vanilkového cukru
500 ml smetany ke šlehání
ovoce v plechovce
dortový korpus

Do mísy dáme tvaroh a
smetanu, přidáme vanilkový
a moučkový cukr.

Pořádně promícháme!

Směs natřeme na korpus
a poklademe ovocem
z plechovky.

Dort nakrájíme
a pořádně si ho vychutnáme!

V rámci celoroční hry Monopoly v 6. oddělení ŠD jsme chtěli zjistit, jak můžeme ušetřit při nakupování potravin. Nejprve jsme s dětmi vedli besedu na téma nakupování, kde jsme se dozvěděli, jak se chovat v obchodě, na co si dávat pozor a jak nakoupit výhodně. Samozřejmě jsme si vše chtěli vyzkoušet v praxi. Rozhodli jsme se, že nakoupíme na **lahodný ovocný dort**, který si poté společně připravíme.

Děti se rozdělily do dvou skupin, každá skupina dostala 250,- Kč a úkolem bylo nakoupit suroviny na výrobu dortu podle receptu. Mělo to ale jeden háček. Skupiny mezi sebou soutěžily, která nakoupí levněji. Nákup zvládly děti na jedničku, rozdíl mezi cenou nákupů byly pouhé 4 koruny.

Následující den přišla na řadu příjemnější činnost – výroba dortu. Obě skupiny společnými silami vytvořily výborné ovocné dortíky, které se rozplývaly na jazyku. Někteří v sobě našli skrytý kuchařský talent, někteří si vyzkoušeli, jaké to je spolupracovat ve skupině, ale hlavně jsme si výborně pochutnali a něco nového se přiučili.

Komenský propagoval školu hrou aneb Dva měsíce ve školní družině

za ŠD Pavlína Kouřilová

Již jsou to dva měsíce, co začala škola. Všichni jsme se už stihli během září a října seznámit, obnovit stará kamarádství ze školy či ze školky nebo si najít nové kamarády.

Prostory školní družiny pořádně prokoukly. Ranní družina se rozzářila, jsou v ní nové hrací prvky, jako

je např. pingpongový stůl, barevné naučné koberce, sedací polštáře a mnoho dalších věcí k relaxaci i hře.

Každé ze sedmi oddělení školní družiny letos hraje svoji vlastní celoroční hru, kterou vychovatelé za úzké spolupráce s třídními učiteli připravili svým svěřencům podle jejich zájmů přímo na míru.

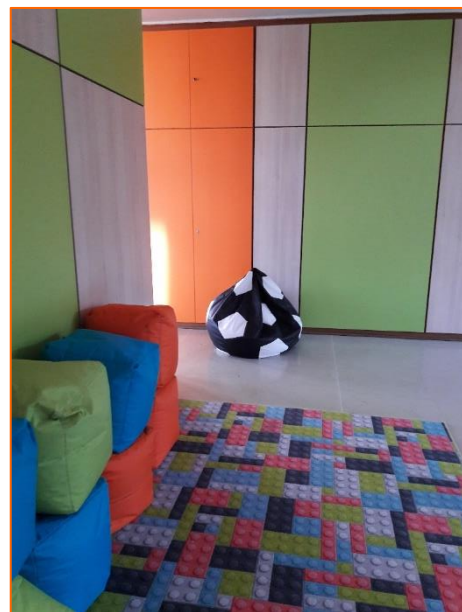
První oddělení pojmenovalo svoji hru *Kolem světa za zvířátky*. Na začátku školního roku děti obdržely cestovní pasy, díky nimž každý měsíc poznávají různé krajiny a země. V těchto krajinách se nacházejí místní zvířata. Díky hrám, pracovním činnostem a dodržováním pravidel v ŠD získávají děti letadélka, která proměňují za zvířátka, jež si následně nalepí do svého pasu. Ke konci školního roku si sečtou počet zvířátek a nejpilnější cestovatel se může těšit na příjemnou odměnu.

Ve druhém oddělení putují prvňáčci za *Pohádkovým dobrodružstvím*. Připomínají si známé pohádky a seznamují se s pohádkami méně známými, přitom si malují, vyrábějí, osvojují si rytířské pohádkové chování, ale také si rádi hrají a sportují venku.

Třetí oddělení pojalo hru jako *Poznání Etikety*. Radost ze života, to je to, oč tu běží. Družina je volný čas dětí. Družina je za odměnu, ne za trest. „Snažím se proto, aby děti byly spokojené, a když jsou spokojené děti a rodiče, mám radost ze života i já. Myslím, že je dobré ukázat dětem i jiný svět než jen prostory školy. Proto každý měsíc navštěvujeme knihovnu ve Starém Lískovci. Jezdíme na výstavy, kde si děti v praxi vyzkouší etiku, kterou máme jako celoroční hru. Např. chování na výstavě či chování v dopravě ním prostředkem. Navštívila jsem s dětmi výstavu hlavolamů v Letohrádku Mitrovských, kde si děti i hrály,“ napsala o své práci s dětmi paní vychovatelka Irena Nováková.

Ve čtvrtém oddělení školní družiny, do kterého chodí děti z druhé třídy, navázali na téma třídní hry, v níž si děti hrají na piráty. Jako malí piráti se vydávají do *Země nezemě*, kudy půjdou po stopách piráta Hooka. Budou cestovat po ostrovech, plnit různé výtvarné úkoly a hrát hry v tomto duchu. Za dobrodružstvím se děti vydaly už v září, kdy dorazily ke břehům ostrova a stavěly stavby z písku. Zapojily i fantazii a vyráběly si svoji pirátskou loď z papíru. V říjnu pak celé oddělení přivítalo podzim výrobky z listů a z kaštanů.

Do pátého oddělení školní družiny chodí děti třetích ročníků. Zde je pro děti nachystaná celoroční hra s názvem *Vesmírná škola*. Během celého školního roku budou mít děti možnost poznat vesmír a jeho fungování i plnit

vesmírné úkoly. Zaměří se i na environmentální výchovu: naučí se třídit odpad a poznávat jeho možné další využití. Z odpadového materiálu (plasty, papír apod.) budou kreativně tvořit.

Šesté oddělení se tento školní rok věnuje finanční gramotnosti. „Celoroční hru jsme nazvali *Monopoly*. Díky ní se budeme učit, jak nakupovat, co si s sebou vzít do obchodu, jak se v obchodě chovat, dozvíme se, jak bezpečně nakupovat, jaké jsou metody plateb, co dělat, abychom o peníze nepřišli. Budeme se snažit pochopit hodnotu peněz, rozdíly mezi hotovostí a bezhotovostní platbou. Děti získávají peníze, kterými mohou platit, šetřit, rozmnožovat své úspory. Musí přemýšlet, co je důležité platit, co opravdu potřebují a co znamená dluh. Na svoje úspory si děti vyrobily peněženky, dalším úkolem, který nás čeká, je výroba platebních karet.

„Celoroční hra *Monopoly* je užitečným pohledem do světa dospělých,“ svěřila se nám paní vychovatelka Zuzana Šířáková.

Sedmé oddělení je pro tento rok složeno velmi pestře. Patří do něj žáci z části 3. B, 4. C a své zástupce zde má i 5. A s 5. B. Různorodost dětí rozhodla o trochu netradičním tématu celoroční družinové hry sedmého oddělení. Je jím *Neználek*, ruská pohádková postavička, která je pro většinu dětí zcela neznámá. Během měsíce září se s Neználkem děti seznámily a vydaly se s ním do Kvítekova, kde je čekají četná dobrodružství.

Naše školní družina je velice pestrá. Celý kolektiv vychovatelů s dětmi pracuje pečlivě. Hrajeme si, malujeme, vyrábíme, sportujeme v družinové tělocvičně, a protože nám zatím počasí přeje, hodně navštěvujeme všechna dětská hřiště v blízkosti naší školy. Podzim u nás byl plný barev, jak už to na podzim bývá. Děti vyráběly slunéčka sedmítečná, lišky nebo sovy z listů. Ještě nás čeká výroba draka a pak si vyzkoušíme, zda se zdařil a skutečně létá. A také nesmíme zapomenout na u dětí oblíbený svátek Halloween!

Třídíme baterie, chráníme tím přírodu

Organizuje Irena Lidmilová

Víte, co všechno se dá vyrobit z použitých baterií? Je toho hodně, protože ze 100 kg baterií získáme recyklací 65 kg kovonosných surovin. Nejvíce zinku, oceli a manganu, a dále také nikl, olovo, kadmium, kobalt, měď, a dokonce v malém množství i stříbro. Tyto kovy mají využití například ve stavebnictví, ale dají se z nich vyrobit třeba nové popelnice nebo také zinkové krémy a mastičky proti miminkovským opruzením, sklokeramické desky, hudební nástroje, hračky nebo šperky.

Baterie poctivě sbíráme i u nás. V minulém školním roce 2018/2019 jsme v rámci programu Recyklohraní aneb Uklidíme si svět vytřídili 219 kg použitých baterií, což představuje 142 kg kovonosných surovin. Tato sběrová čísla nás řadí mezi nejaktivnější školy v republice. Od neziskové společnosti ECOBAT, která zajišťuje sběr a recyklaci baterií v České republice, jsme za naši činnost obdrželi Děkvný list.

A proč je recyklace baterií tak důležitá? Důvod je jasný – jde nám o ochranu životního prostředí. Pokud bychom baterie hodili do běžného odpadkového koše, putovaly by odtud do popelnice a pak na skládku. A protože baterie obsahují škodlivé látky, včetně těžkých kovů, v přírodě by znečišťovaly ovzduší, půdu a vodu. Když však baterie odevzdáte u nás ve škole nebo s nimi ujdete pár desítek metrů k jinému nejbližšímu sběrnému místu, umožníte, aby byly předány k recyklaci. A to je to nejlepší, co pro použité baterie můžete udělat. Dáte jim šanci na nový život – aby z nich mohly vzniknout nové produkty.

Bez třídění a recyklace bychom všechny již zmíněné kovy museli získat těžbou nerostných surovin. Jejich zdroje jsou omezené a každá úspora má velký smysl. Především proto bychom měli vždy dávat přednost opakovanému využití věcí před jednorázovou spotřebou. A to platí obecně, nejen pro baterie. Myslete na to, když například budete zvažovat, zda si koupíte pití do kelímku na jedno použití, v PET lahvi, či zabalíte svačinu do igelitového sáčku, nebo dáte přednost opakovaně využitelným obalům. Ukazujte každý den, že NEJSTE LÍNÍ dělat něco pro životní prostředí. Začněte sami u sebe. Stačí jednoduché, ale přitom velmi důležité věci.

Každá baterie, která je předána k recyklaci, se počítá. A jsme rádi, že touto cestou i naše škola může přispět k ochraně životního prostředí.

Školní farmářský trh na Zelném rynku

Farmářské trhy - žáci 5.A a 3.B

Dne 4. října 2019 se žáci z 5. A s paní učitelkou Lidmilovou, třída 3. B s paní učitelkou Helisovou a vybrané žákyně z 8. A zúčastnili školního farmářského trhu na „Zelňáku“.

Produkty na trh žáci připravovali zhruba dva týdny dopředu. Za nejnáročnější považujeme zasazení rozchodníků, o které musela pečovat třída 5.A a ke každému rozchodníku vyrobila cedulku s názvem, vlastnostmi a informacemi o pěstování. Další náročnou přípravou byly vlastnoručně ozdobené květináče třídou 3. B, které se jim velmi povedly a také se nečekaně všechny prodaly. Dále žáci mohli nosit i své domácí produkty, mezi kterými byly např. marmelády, pečené čaje, bezové sirupy či levandulové pytlíky. Někdo donesl i své vlastní výpěstky.

Všechno naše zboží jsme na samotný trh přepravili dvěma auty, bez kterých bychom se neobešli. Jakmile jsme se dostali na trh, začalo se vykládat zboží z aut a následovala jeho chystání. Nejdříve jsme měli obavy, že se všechny naše produkty na vyhrazené stoly nevejdou, jelikož jich bylo mnoho. Ale pořadatelé nám byli naštěstí ochotni uvolnit další stoly. Samotný trh tedy mohl začít.

Lidé se hrnuli ze všech stran. Byli jsme překvapeni, jaký zájem o naše produkty projeví. Prodávání nám uteklo rychle a na konci zbylo pouze pár věcí.

Konečná částka nás překvapila nejvíce, jelikož činí celých 8000,- Kč. Částka bude využita na financování některých aktivit v projektu Jedlá školní zahrada.

Děkujeme pořadatelům, tedy Centrále cestovního ruchu Jižní Morava a Slow Food Brno, že jsme mohli být součástí této krásné a vydařené akce. Díky ní máme prostředky ke zlepšování našeho školního pozemku a také nové zkušenosti. Moc si toho vážíme.

Sára Szuściková a Veronika Tichá, 8. A
foto Kateřina Helisová

Ahoj, jmenuji se Clementina Fraňková, je mi čtrnáct let, chodím do osmé třídy. Na ZŠ Arménská jsem začala chodit od páté třídy kvůli rozšířené výuce plavání, kterému se závodně věnuji od svých osmi let. Ráda se hýbu od malička, baví mě bruslení, lyžování, míčové sporty, atletika, ale plavání mě zcela nejvíce uhranulo. Druhým rokem jsem členkou juniorské reprezentace ČR a mám tak občas příležitost podívat se do zajímavých míst. Naposledy to byl Ázerbájdžán. Letos na konci července se v jeho hlavním městě Baku konal EYOF 2019, na který jsem se nominovala společně se sedmi dalšími plavci z republiky. EVROPSKÝ OLYMPIJSKÝ FESTIVAL je obdobou Olympijských her, ale jen v evropském měřítku.

Naše skupina plavců cestovala do místa her společně se zástupci dalších sportů pod záštitou Českého olympijského výboru v čele s Martinem Doktorem, který nás do Baku doprovázel. Neletěli jsme z civilního letiště, ale odlétali jsme v sobotu dvacátého července z vojenského letiště v pražských Kbělicích, stejně jako létají sportovci na „velkou“ Olympiádu, vládním speciálem! To byl opravdu zvláštní, skvělý pocit. Už přistání na luxusním letišti v Baku nás ohromilo, autobusy nás potom převezly do olympijské vesnice. No, vesnice? Celá čtvrť moderních výškových budov, kde nás ubytovali společně s výpravami sportovců z celé Evropy. Přestože program her byl pro každý sport jiný a časově

náročný, všude vládla uvolněná přátelská atmosféra.

My plavci jsme nechtěli nic nechat náhodě, a tak jsme hned v neděli ráno vyrazili na bazén potrénovat. První trénink od sedmi hodin ráno sloužil k „ochutnání vody“, druhý od tří odpoledne už jen k opravám posledních chybiček v technice. Závodní program začal v pondělí a trval až do pátku. Byl to náročný týden především proto, že bazén byl od vesnice daleko a přesuny dlouhé. Vstávali jsme celý týden v pět a do vesnice se vraceli v osm hodin večer. Na výkonech naší výpravy se to ale rozhodně nepodepsalo.

Já jsem se nominovala na čtyři individuální starty a jeden start v kraulové štafetě. Startovala jsem v disciplínách 100 a 200 m prsa a 200 a 400 m polohový závod. Právě 400 m polohově je moje srdeční záležitost a tenhle start se nejvíce povedl. Skončila jsem na 16. místě s výrazným vylepšením osobního maxima! Osobní rekordy jsem si připsala i v ostatních disciplínách. Stydět se za svoje výkony nemusím, ale vím, že mám před sebou ještě hodně práce a naplavaných kilometrů...

Po závodních dnech jsme měli vytoužený den volna. Společně s trenéry jsme se vydali na prohlídku staré části města. Bylo nádherné, historické centrum obklopené zajímavými moderními budovami, ale nic z toho nepůsobilo nepatřičně. Škoda, že volna nebylo víc...

V neděli dvacátého osmého července jsme ještě neplánovaně pobyli na letišti v Baku, protože vládní letka měla asi deset hodin zpoždění kvůli opravě křídla letadla. Na náladě nám to neubralo, ale domů už jsme se moc těšili. V Praze nás totiž už netrpělivě vyhlíželi rodiče.

Byl to obrovský zážitek! Zážitek, který mě motivuje ještě k vyšším cílům.

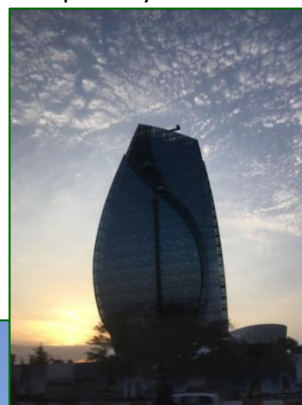
Plavání věnuji většinu volného času a je obtížné zvládat se ctí učení, proto musím poděkovat učitelskému sboru naší školy za vstřícnost, bez které by to nešlo!

V době, kdy tento článek budete mít možnost číst, se už budu pravděpodobně připravovat na šestitýdenním plaveckém kempu v australském Gladstone. Pro sezónu 2019/20 mám totiž cíl nominovat se na ME ve skotském Aberdeenu. Jednoduché to nebude, ale ani nemožné to není!

Takže milí kamarádi, spolužáci, sportovci, plavci! Držím vám palce, ať vám to plave, tančí, zpívá, recituje, počítá...

Ať se vám daří plnit si své sny!

Vaše Clementina

Daleká cesta na Sibir

Tomáš Doubrava

Koncem října se šest plavců ze ZŠ Arménská účastnilo mezinárodních plaveckých závodů „Severnoje sijanije“ (Severská záře) ve 4500 km vzdáleném Chanty-Mansijsku.

Díky navázání kontaktů Jihomoravského kraje s atraktivním partnerem ze středozápadní Sibiře vznikl zajímavý projekt plavecké spolupráce, který byl již posedmé příležitostí pro plavce z Brna reprezentovat jižní Moravu.

15. ročníku těchto závodů, který se konal od 23. do 25. října 2019, se účastnily plavecké kluby z celého Ruska: namátkou sportovci z Moskvy, Vladivostoku, Jekatěrinburgu, Čeljabinsku, ze vzdálené Kamčatky i Jakutska. Ze

zahraničních účastníků můžeme uvést Českou republiku, Itálii, Kyrgyzstán a Kazachstán. Celkem se účastnilo cca 40 klubů čítajících 600 mladých sportovců ve věkovém rozmezí od 11 do 16 let.

Největších úspěchů z našich plavců dosáhla Adéla Křepelková z Komety Brno, která získala dvě medaile. I ostatní plavci v letošním výběru (Jan Štromajer, Martin Pokorný, Matyáš Ulmann, Sára Říhová a Valerie Vlková) ale rozhodně ostudu neudělali a zaplavali si své osobní rekordy.

Mimo sportovního zážitku z příjemného závodního bazénu s olympijskými parametry (délka 50 metrů, 10 závodních drah), jsme měli možnost se blíže seznámit s celým městem. Navštívili jsme nádherné Muzeum přírody a člověka, kde jsme se seznámili s místními archeologickými nálezy, životem původních obyvatel, informacemi o těžbě ropy a plynu a krásnou expozicí zástupců sibiřské fauny. Mimo prohlídky města jsme zavítali do přístavu na řece Irtyš, která zde tvoří důležitou dopravní tepnu, pravoslavný chrám a skanzen s obřimi bronzovými sochami mamutů, medvědů a koní, jejichž pozůstatky zde byly nalezeny. Asi největším darem bylo navázání přátelských kontaktů mezi našimi a ruskými plavci. Plavci se skamarádili i přes jazykovou bariéru s využitím angličtiny či překladáčů v telefonu.

Nelze než zopakovat, že tato úžasná akce by se nemohla uskutečnit bez podpory Jihomoravského kraje, jehož představitelé se zasloužili o její zprostředkování, a samozřejmě velké ochotě místních organizátorů. Rád bych poděkoval všem, kteří se na zajištění naší účasti podíleli a zejména plavcům za příkladnou reprezentaci.

Jak jsme organizovali Halloween

Veronika Hašková, Tereza Jarošová, 6. A

Blížil se Halloween a naše třída 6. A se rozhodla, že na 24. 10. připraví Halloweenské odpoledne pro žáky 3. až 5. tříd. Pro žáky bylo nachystáno celkem 11 stanovišť, např. Scary Search, Vampire Hunt, Pumpkin Bowling, Halloweenský závod, Ochutnávka sladkostí, Ghost Dancing, Pekelná zábava. Protože stanovišť bylo hodně, pomáhali nám žáci z 8. tříd.

Přípravy masek, stanovišť, výzdoby a dalších věcí nám zabraly necelé tři týdny. Hrozně jsme se na ten den těšili. A ani jsme se nenadáli a odpoledne bylo tady.

Akce byla zahájena o půl páté v učebně VV, kde proběhlo přivítání strašidelných masek a následovala menší diskotéka. V průběhu diskotéky porota a učitelé vybírali nejlepší masky a nejlepšího tanečníka. Bylo vybráno 10 úžasných masek, které byly odměněny nějakou sladkostí. Pak se děti již mohly rozprchnout na stanoviště, která pro ně byla připravena.

Naše stanoviště se jmenovalo Dark Way neboli Stezka odvahy a nacházelo se na chodbě u jídelny. A jak vypadalo? Celkem nás bylo na stanovišti pět, z toho čtyři z nás byli schovaní na chodbě a strašili. V chodbě hrála strašidelná hudba a někde byly rozmístěné svíčky, aby tam byla opravdu strašidelná atmosféra. A také byla! Děti chodily na stezce ve dvojicích a někteří odvážlivci to zvládli i sami. Ne všichni však stezku zvládli projít až na konec, kde na ně čekala sladká odměna. Některé děti se tak bály, že chodily s paní učitelkou.

Celé odpoledne jsme si náramně užili a jsme rádi, že jsme takovou super akci mohli uspořádat.

Na našem stanovišti Halloween Surprise byla hrozná sranda. V krabicích byly schované různé předměty, materiály, potraviny a děti musely uhodnout, co v krabici je. K tomu jsme jim pouštěli strašidelnou hudbu. Nejlepší byly hlášky dětí: „Je tam něco živého? Je tam pavouk? Fúj, co to je! Já se bojím! Já nevím! Áaaa! Já se bojím pavouků, je tam nějaký? Já nechci!“

Byla jsem si vyzkoušet i strašidelnou cestu. No, málem jsem dostala infarkt!

Karolína Říhová, 6. A

Halloweenské hodiny angličtiny

Jolana Hůrková

Kromě halloweenského odpoledne si žáci 6. A připravili pro žáky 3. a 4. tříd i hodiny angličtiny zaměřené na téma Halloween. Žáci si vytvořili čtyři skupinky a každá si nachystala vlastní náplň hodiny angličtiny. Některá skupinka si připravila prezentaci, některá kreslila obrázky, jiná měla připravené pro děti písničky. S dětmi hráli hry na procvičování slovní zásoby jako Živé pexeso, plácačky, rozpoznávání obrázků. Myslím, že se šestáci role „učitelů angličtiny“ zhostili výborně a právem si zaslouží pochvalu.

Halloweenská anketa

Již je zde Halloween a tento rok redaktorky Armixxu Sofia Karolína Krubová a Michaela Ambrožová vytvořily anketu mezi žáky druhého stupně „O nejoblíbenější příšeru“ na škole. Mezi klasickými monstry byly: upír, zombie, vlkodlak, čarodějnice a mumie. Žáci měli možnost napsat i svoji vlastní oblíbenou příšeru. Zde byli jak někteří z učitelů, například pan učitel Rossi s obdivuhodným počtem bodů 7, tak i Zmutovaný jednorožec, který získal 14 bodů. Nechyběly zde ani oblíbené příšery z počítačových her.

V konečném výsledku se na třetím místě umístil Upír, druhé místo získal Vlkodlak a nepřekonatelným vítězem, nejoblíbenější příšerou, se stala (jak jinak!) škola.

-krub-, -mia-

Celkové umístění:

1. Škola – 25 bodů
2. Vlkodlak – 23 bodů
3. Upír – 17 bodů
4. Creeper - 15 bodů
5. Zmutovaný jednorožec – 14 bodů
6. Zombie – 14 bodů
7. Čarodějnice a Divoký lev (spolužák ze 7 třídy) – 9 bodů
8. Zlobr – 8 bodů
9. Pan učitel Rossi – 7 bodů
10. Kočkoprse – 6 bodů
11. David (spolužák ☺) – 2 body
12. Glob glob glab galab, Mumie, Smrt, Poki, Jožin z bažin – 1 bod

Návštěva hvězdárny

Jiří Rossi

V pátek 8. 11. navštívili žáci 7. B Hvězdárnu a planetárium Brno. Před samotným programem měli mimo jiné možnost vyfotit se na povrchu Měsíce nebo před stěnou pokrytou velkou fotografií hvězdné oblohy.

Představení „Hvězdný cirkus“ jim nejprve zprostředkovalo pozorování hvězdné oblohy se zvýrazněnými souhvězdími a jejich krátkým popisem. Od vzniku vesmíru při Velkém třesku se přesunuli přes vznik prvních atomů a molekul, první hvězdy, až k dinosaurům a nakonec ke dnešní době. Odpověděli si tak na otázku: z čeho jsme vlastně stvořeni a kde se tyto stavební částice vzaly.

Žáci si návštěvu užili a odnesli si spoustu nových vědomostí a zážitků.

Komiksový workshop s KJM Láňy

Monika Komárková a žáci

*Mohlo to být delší,
ale každopádně super!*

Líbilo se mi, že jsme mohli být ve skupince a vymýšlely jsme si část příběhu. Pan Vydra byl sympatický. Odnesla jsem si nové vědomosti, a přitom jsem čekala, že to bude nudné, ale bylo to super!

Bylo to v pohodě a nejlepší bylo to, že jsme si pak mohli

předvádět, co jsme vymysleli. Komiks má svá pravidla, to bylo zajímavé, a pokud ten workshop bude i další roky, tak to velmi doporučuji.

Líbila se mi práce ve skupinách a jak jsme si mohli vymyslet komiks a také si ho zahrát.

Líbilo se mi, že to bylo ukázané a vysvětlené prezentací, že jsme si mohli sami zkusit vymyslet a zpracovat komiks a že jsme si ho mohli také zahrát. Pan Vydra byl milý a vtipný, když jsme něco nepochopili, tak nám to dovysvětlil a pomohl nám s tím.

Líbilo se mi, že jsme nemuseli tvořit celý komiks, ale ve skupinkách jsme doplňovali už předchystaná okýnka komiksu. Zasmáli jsme se při dramatickém zpracování našich komiksů. Pan Vydra dokázal vymyslet program, která nás bavil, často jsme se zasmáli a dozvěděli jsme se plno zajímavostí.

Byla to skvělá zábava!

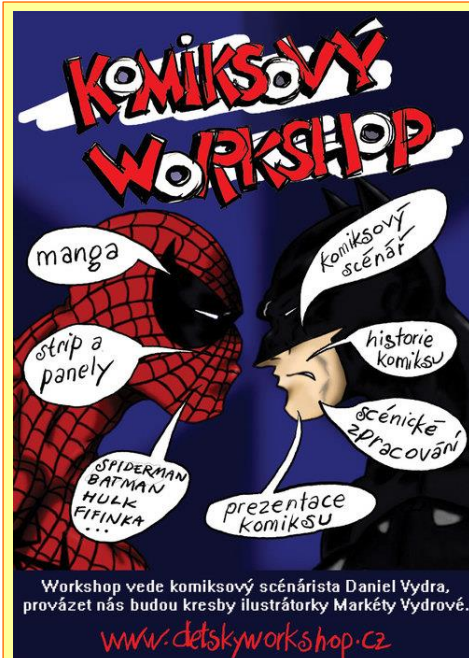
Líbilo se mi, že jsme se dívali na plátno a zábavně jsme se učili. Srandovní bylo, jak se pár lidí převlékalo a dělali scénku o tom komiksu.

Překvapilo mě, že komiksy jsou staré už 1500 let!

Ocenila bych, že si žáci mohli vyzkoušet udělat svůj komiks. Přednáška s vysvětlením byla podaná vtipně a zajímavě. Pan Vydra nám vypůjčil i srandovní kostýmy.

Na komiksovém workshopu jsem se o komiksech hodně dozvěděla, například jak jsou děleny na bubliny, jaký typ komiksů existuje a takhle podobně. Pán, který nám přednášel, byl moc příjemný a milý. Přednášel plynule a zřetelně. Měl připravené různé aktivity, třeba jsme doplňovali bubliny a texty.

V rámci projektu Jižní Morava čte letos knihovna Jiřího Mahena, pobočka Bohunice, naplánovala pro naše žáky na 14. 10. 2019 novinku – komiksový workshop s panem Vydrou. Zúčastnila se ho celá třída 8.A a vybraní žáci z šestých, osmých a devátých ročníků.

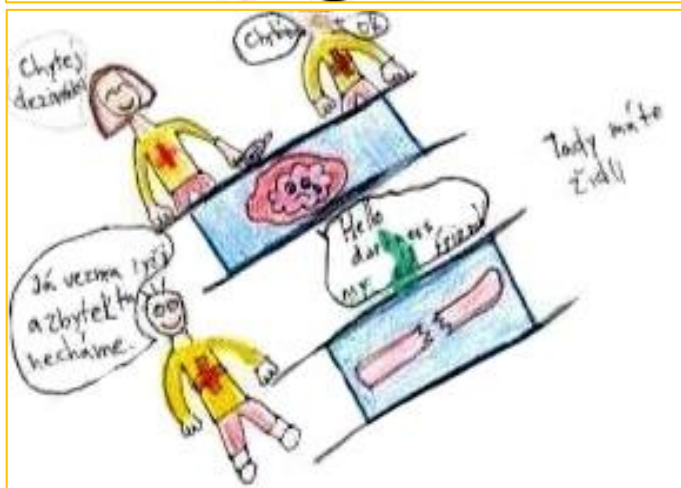
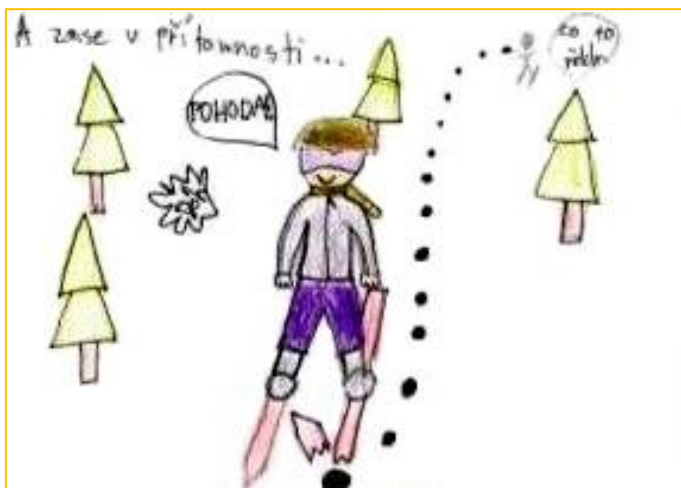
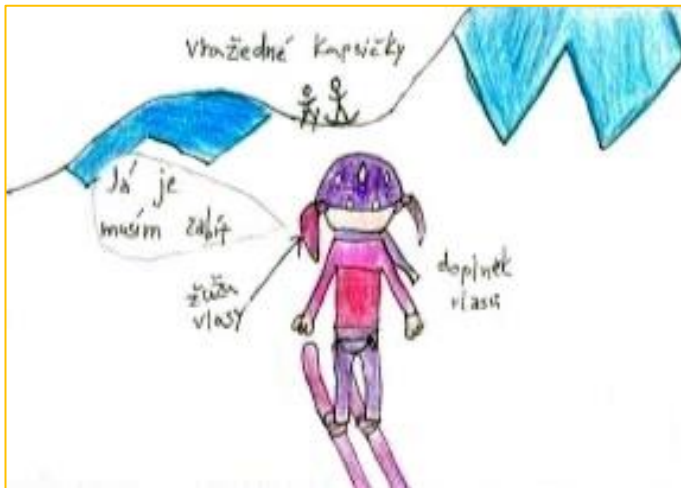
Žáci se na začátku stručně seznámili s komiksem, jeho historií, principy a konkrétním postupem tvorby komiksu. V další, nejdůležitější části, se sami proměnili ve scénáristy, ilustrátory, ale také režiséry a herce. Rozdělili se do skupin a týmovou prací vytvářeli komiks na dané téma a připravené podklady. Svě výtvořky pak jednotlivé týmy konfrontovaly mezi sebou a záživaly při tom plno legrace.

Workshop vedl komiksový scénárista Daniel Vydra s více než 550 realizovanými Komiksovými workshopy v 250 místech ČR, SR i Polska a jeho práci doprovázely krásné ilustrace Markéty Vydrové.

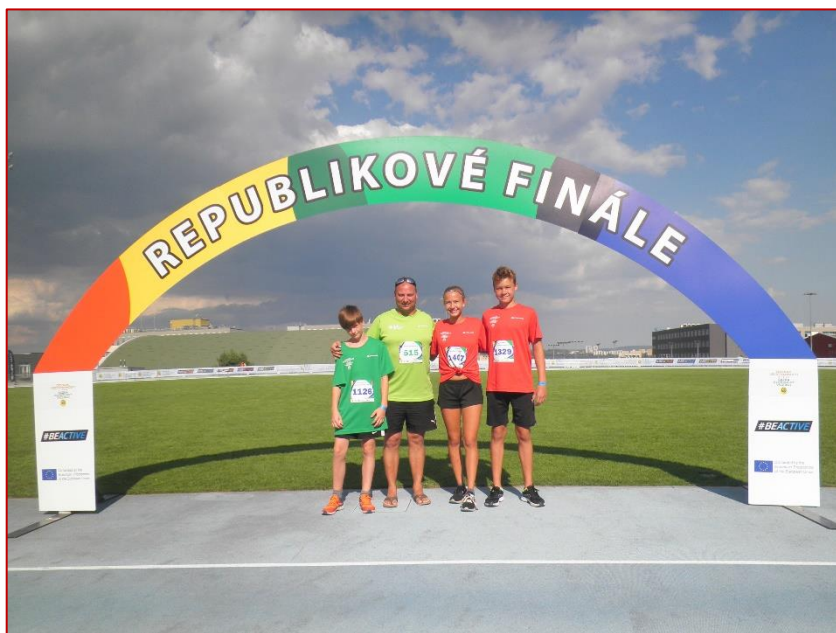
Na horách

Autorský komiks Eliška Borešová a Klauďie Klestilová, 6. A

Republikové finále OVOV v Brně

Jaromír Krejčí

První týden v září se na brněnském sportovním stadionu VUT konal již 10. ročník republikového finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů (OVOV). Během dvou dnů 616 dětí a několik desítek učitelů sportovalo ve společnosti šedesáti legend českého sportu.

I naše škola měla své zástupce. Adam Dastych z 6. B skončil na skvělém 19. místě v republice v kategorii žáků narozených v roce 2008. Franziska Ida Schmid z 8. B byla 55. ze 103. účastnic ročníku narozených 2005. Martin Moliš z 8. B skončil na 31. místě ve své kategorii ročníku narozených 2006.

Zejména díky parádnímu výkonu v plavání se Franziska i Martin posunuli pořadím hodně vpřed. Naši „olympionici“ předvedli po oba dny

úžasné výkony a patří jim velké poděkování za úspěšnou reprezentaci naší školy.

Bojujeme ve florbalu

Jiří Rossi, Jaromír Krejčí

V úterý 5. 11. se vybraní žáci šestých a sedmých ročníků naší školy zúčastnili okresního kola ve florbalu na hale týmu Bulldogs za Lužánkami. Reprezentovali nás tito žáci: ze 6. A Igor Potůček a Petr Doležal, ze 6. B Tadeáš Komrska, Radim Halouzka, Adam Pokorný a Adam Dastych, ze 6. C Štěpán Zhoř, Jiří Šafránek a Marek Willmann a ze 7. B Jonáš Jiříček, Vojtěch Brzobohatý, Prokop Macůch a Michal Rodák. I přes velmi vydařený první zápas (7 : 1) se jim však ve velmi silné konkurenci nepodařilo další dva zápasy vyhrát. Neúspěchu s postupem do dalšího kola žáci nijak nelitovali a turnaj i celý den si velmi užili a odnesli si zajímavé vzpomínky.

Na konci října proběhlo okresní kolo ve florbalu v kategorii IV. chlapci 8. - 9. ročníku. Turnaj probíhal ve sportovní hale na Střední ulici. Našimi soupeři byli ZŠ Řehořova, ZŠ Elišky Přemyslovny a ZŠ Horní. Naši žáci sehráli tři zápasy s bilancí jedné výhry a dvou porážek. V brance podal skvělý výkon Jan Kačeriak z 9. B, v poli bojovali tito žáci: Ručka, Pláteník, Staněk z 8. B, Dell'Anno, Jančík z 8. C, Fojtík, Zajíc z 9. A, Honek, Kúřil a Oliva z 9. B. Zejména přehled a zkušenost Tomáše Ručky dodala týmu potřebný klid a zápas od zápasu jsme byli lepší, což gradovalo v našem třetím klání, které jsme s přehledem vyhráli. Žákům patří velký dík za vzornou reprezentaci školy.

Přírodovědný klokan

Olga Švajdová

Ve čtvrtek 17. října soutěžili žáci 8. a 9. ročníků v soutěži Přírodovědný klokan, kterou organizuje Univerzita Palackého v Olomouci. V den soutěže každá škola obdrží zadání 24 otázek z matematiky, fyziky, chemie, přírodopisu a země-

pisu, které žáci řeší. Úkoly jsou zaměřeny nejen na znalosti, ale hlavně na logické uvažování. Na naší škole se letošního ročníku se zúčastnilo 41 žáků. Nejlépe si vedla a na prvním místě se umístila Lucie Jurečková, na druhém pak Adam Šejnoha a na třetím Filip Szuścik. Moc gratulujeme!

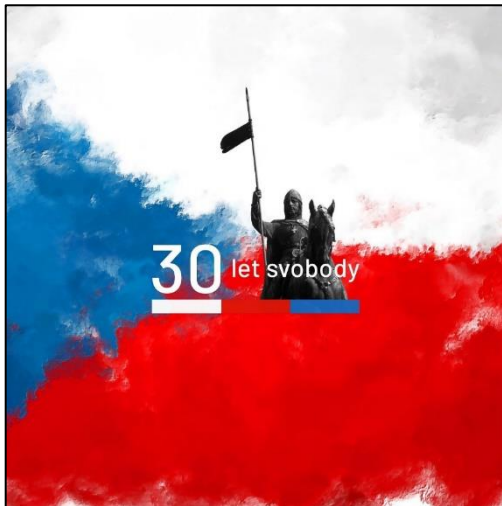
Dne 19. září jsme reprezentovali s některými spolužáky z 8. B a s žáky 9. tříd naši školu na Student Cupu na SŠ Čichnova. Je to střední škola informatiky, poštovníctví a bankovníctví. Akce se odehrávala na školním hřišti. Bylo tam několik stanovišť a na každém byly nachystány úkoly. Soutěžili jsme v disciplínách: Vědomostní test, Wipe Out Extreme Run (běh po nafukovacím terénu), Žebřík siláků (museli jsme se přitahovat a stoupat výš), Lovec světla (zkouška rychlých reakcí), Železničářský test, Výpravčí, Stavební správa, Mistr tratí, Návěsní technik (to vše se týkalo znalostí fungování vlaků a železnic) a poslední disciplína byl Hasič SZDC.

Této akce se zúčastnilo celkem 240 žáků z Brna. Naše žákyně Martina Leberová, Zdeňka Kordová a Monika Bartošová obsadily 1. místo v disciplínách Železničářský test, Wipe Out Extreme Run, Výpravčí a Mistr tratí. Odnesli jsme si medaile, diplomy a hezké ceny – například batoh, reproduktor, terénní kameru. Hlavní cena za největší počet bodů ve všech disciplínách byl tablet, ale ten jsme přes všechnu snahu nezískali.

Vše bylo skvěle organizováno, bylo sice chladnější počasí, ale byl pro nás nachystaný teplý čaj a občerstvení. V rámci programu jsme si mohli prohlédnout školu, učebny a formu výuky. Celý den se nám moc líbil a budeme rádi, když takovéto programy budeme moci navštěvovat častěji.

Náš děda byl v roce 1989 v Praze na Václavském náměstí, kde měl s sebou i klíče. Neměl je ale jen proto, aby se dostal domů, ale hlavně proto, aby dal jejich cinkáním najevo, že i on má právo na svůj vlastní názor a svobodu. Nebál se ani policajtů, ani policejních psů. Díky jeho cinkání si dnes mohu dělat a koupit, co chci.

Dědečku, děkuji Ti, že jsi bojoval za naši společnou budoucnost.

Adélka, 3. B

Jak jsme žili před rokem 1989?

Život byl jednodušší, protože jsme toho moc nemohli a také jsme toho moc neměli. Všechny domy byly stejné, šedé, chyběly nám barvy. Prodávala se jenom východní auta. Na některá byl dokonce pořadník. Věci jako česká kola nebyly v obchodech vůbec. Ovoce z cizích krajín, jako banány a pomeranče, byly v obchodech jen o Vánocích.

Nesmělo se cestovat, nemohly se učit cizí jazyky, nebyly svobodné volby. Vše procházelo přísnou cenzurou – noviny, texty písniček, zprávy, filmy.

Život byl jednodušší, ale nebyl SVOBODNÝ.

Eda, 3. B

Jak žili babička a děda před třiceti lety

Babička a děda žili v malé vesnici a pracovali na státním statku. V té době museli všichni pracovat, nikdo nemohl být bez práce. Babička vzpomíná, jak před obchodem stávali lidé fronty na pomeranče a na banány. Paní prodavačka se snažila rozdělit ovoce do rodin s dětmi. Bylo to tak hlavně před Vánocemi.

V té době byla babička s dědou a mou mámou na dovolené v Bulharsku. Jeli autobusem skoro dva dny. Teď se tam doletí za dvě hodiny. Na státní hranici je vždy kontrolovali celníci a museli předložit cestovní pas.

Máma říká, že to byla doba, kdy se lidé někdy nemohli a neuměli rozhodnout. Proto mě k tomu vede.

Ondra, 3. A

Děkujeme babičkám, dědečkům, maminkám i tatínkům za poskytnuté příběhy a fotografie.

Babička Zdeňka se nedostala na vysokou školu, protože její rodiče nebyli členy komunistické strany. Tak se babička vyučila prodavačkou. Pracovala v papírnictví. Měla přístup k toaletnímu papíru, který byl nedostatkovým zbožím. Mohla ho na Vánoce vyměnit za banány a mandarinky. S dědou mohli jet na dovolenou jen do sousedního Polska.

Viktor, 3. A

Před 30 lety měl můj tatínek osm let, tak jako mám teď já. Mohl jezdit na dovolenou, ale jen do států tzv. východní Evropy. Většina Evropy byla za „železnou oponou“, což byly hranice obehnané železnými dráty a hlídané vojáky se samopaly. Při návratu z NDR byly u silnice rozházeny prázdné krabice od bot, protože boty se z Německa nesměly převážet. I prababička měla nenápadně obuté dětské holínky, které se u nás nedaly sehnat.

Maruška, 3. B

Babička mi vyprávěla, jak jeli do Budapešti a nemohli si brát peněz, kolik chtěli. Tak se zeptala kamaráda a on jí poradil, aby si vzali rohlík ke svačině a vařečkou do něj dali peníze. Tak to babička zkusila a skoro to vyšlo, jenomže můj strýc měl hlad už u slovenských hranic. Tak mu babička řekla, že má chvíli počkat až za hranice. Bála se, aby jim nesnědl peníze na nákupy, protože si nepamatovala, do kterých rohlíků je strčila.

Dominik, 3. A

Maminka jela s rodiči v roce 1983 na dovolenou do Postupimi v Berlíně. Při hledání ubytování zabloudili a omylem dojeli k přechodu do Západního Berlína. Auto jim obklíčilo několik vojáků se samopaly, protože si mysleli, že chtějí přejít hranice. Nakonec jim vysvětlili, že zabloudili, a oni je pustili. Hranice byla hlídaná i z jezera, kde se koupali. Uprostřed hlídkovala velká loď, aby nikdo nemohl přeplovat na druhou stranu.

Tomáš, 3. A

Moje maminka a tatínek si dobu před 30 lety pamatují jako děti školou povinné, maminka dokonce navštěvovala stejnou školu jako já. V té době se učitelé oslovovali „Soudružko učitelko“. Žáci museli chodit do Pionýru a také se hromadně cvičila Spartakiáda. Když mi maminka ukazovala fotky z dětství, měl jsem pocit, že byli moc chudí. Ale ona mi říkala, že v té době nebyl v oblečení, jídle, hračkách, prostě ve všem, takový výběr jako dnes.

Marek, 3. B

Mamka, babička a dědeček bydleli na malé vesnici. Babička pracovala jako dětská lékařka, a tak jí v každém obchodě nechávali věci pod pultem. Děda v noci poslouchal rádio Hlas Ameriky a Svobodná Evropa. Cestovat nesměli, protože dědův syn se oženil do západního Německa. Jen v roce 1987 mohli jet s dědečkem do Jugoslávie, ale mamka musela zůstat u mojí prababičky v Brně, aby se její rodiče vrátili zpátky do ČR.

Eliška, 3. B

Já mám babičku a strejdu na Ukrajině, jednou za rok jezdíme za nimi. Cesta je dlouhá 860 km, ale kvůli kontrole na polsko-ukrajinské hranici trvá hodně hodin. Když jedeme tam, můžeme babičce a strejdovi dovést něco dobrého. Zpátky je to horší. Kontrolují se tu doklady, kufry a tašky a občas i celé auto. Nesmí se převážet maso, sýr, mléčné výrobky, omezený je i alkohol a cigarety. Občas kvůli kontrole stojíme ve frontě na hranicích 3 až 6 hodin.

Artur, 3. A

ZŠ Arménská, polovina 80. let

Cesta je prach
a štěrk
a udusaná hlína
a šedé šmouhy
kreslí do vlasů
a z hvězdných drah
má šperk
co kamením se spíná
a pírkou touhy
z křídel Pegasů

Cesta je bič
je zlá
jak pouliční dáma
má v ruce štítky
v pase staniol
a z očí chťič
jí plá
když háže do neznáma
dvě křehké snítky
rudých gladiol

Seržante, písek je bílý
jak paže Daniely
Počkejte chvíli!
Mé oči uviděly
tu strašně dávnou
vteřinu zapomnění
Seržante, mávnou
a budem zasvěcení

Morituri te salutant
Morituri te salutant

Tou cestou dál
jsem šel
kde na zemi se zmítá
a písek víří
křídlo holubí
a marš mi hrál
zvuk děl
co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří
které zahubí

Cesta je tér
a prach
a udusaná hlína
mosazná včelka
od vlkodlaka
rezavý kvér
můj brach
a sto let stará špína
a děsně velká
bílá oblaka...

Karel Kryl (1944–1994)

15. října přivítali žáci 2. stupně v naší tělocvičně hudební skupinu Travellers, která u nás uspořádala výchovný koncert s názvem Bigbít. Koncert byl zaměřen na vývoj hudebního žánru a na umělce v období totality.

Žáci si vyslechli písně od Semaforu přes Olympic, Matadors, Karla Kryla, Vladimíra Mišíka, Synkopy 61 a další. Koncert záživnou formou seznámil žáky s vývojem české populární hudby v období normalizace v tehdejší Československu. V průběhu koncertu byl citován dobový tisk, který v dnešní demokratické době vystihuje absurditu politických zákazů v kultuře. Žáci se seznámili s pojmy jako kamelot, cenzura, normalizace. Informace, které žáci získali na tomto koncertě, jistě využijí v dílně Hudba 80. let na Projektovém dnu, který pořádá naše škola k 30. výročí sametové revoluce.

Jolana Hůrková

V **1. a 2. ročnících** se paní učitelky spolu s dětmi domluvily, že budou cestovat po různých kontinentech světa.

Moje 1. zastávka byla v **Austrálii**, kde paní učitelka dětem zpočátku něco o tomto kontinentu řekla a seznámila je s pojmem „protinožci“. Děti měly možnost vyzkoušet si, jaké to je být hlavou dolů. Druhá zastávka vedla do **Evropy**. Za podmanivé hudby písničky Marty Kubišové si žáci vyrobili vlajku České republiky. Při třetí zastávce jsem se ocitla v **Americě**. Malí cestovatelé se zrovna učili country tance. Mnozí z nich byli jako kovbojové, na hlavách měli nádherné klobouky a i s paní učitelkou tancovali velmi pěkně.

Moje předposlední zastávka byla v **Asii**. Tam si děti zdobily dřevěné hůlky, pomocí zvláštních znaků si napsaly svoje jméno a to potom nalepili na tzv. „Čínskou zeď“. Samozřejmě hůlkami potom vyzkoušely i to, jak se s nimi dá něco uchopit. Poslední zastávka byla v **Africe**. Tam děti poznávaly a vystřihovaly různou faunu a pustily se do vyrábění typických afrických náramků. Celá dopolední akce pro 1. a 2. ročníky se velmi povedla.

Projektový den u **3. ročníků** začal již o několik dní dříve. Nejenom že paní svým

žákům povídaly o listopadových událostech, ale děti dostaly i úkol, aby požádaly rodiče i prarodiče, zda by jim něco o této době povykládali. Obě třídy mě pak pozvaly v úterý 12. 11. do hodiny, kde probíhala na toto téma beseda. Někteří žáci přečetli své práce, a dokonce měli u sebe i různé předměty z té doby. Vyvrcholením pak byla návštěva Technického muzea, kde zhlédli výstavu „Železná opona“.

4. ročníky se rozhodly cestovat po celé **Evropě**. Měly tři stanoviště:

1. stanoviště – seznámili se trošku s historií, naučili se písničku od Jaroslava Hutky – Náměšť.
2. stanoviště bylo pestřejší, povídali si společně o těchto zemích – Itálie, Řecko, Francie, Španělsko a Rakousko. Měli možnost poznat jejich zvyky a tradice. Ve skupinkách se pak na velkých výkresech objevilo vše, co si o dané zemi zapamatovali.
3. stanoviště bylo zaměřeno na historii. Paní učitelka jim popovídala o historii a zhlédli přitom zajímavá videa připomínající tehdejší události.

5. ročníky odjely tento den na exkurzi do Prahy, která byla taktéž zaměřena na téma „sametová revoluce“. Ocitly se během dne na různých pražských místech, která připomínala tehdejší události.

Alena Procházková

Celý projektový den 1. a 2. tříd jsme začali společným zahájením, kde se děti dozvěděly, proč si tento den připomínáme, a vyzvedly si cestovní pasy. Zdůraznili jsme, že to byla pro všechny velká změna i v tom, že mohli začít cestovat po světě, proto si to dnes vyzkoušíme a projedeme pět kontinentů.

Jedním z nich byla **Afrika**. Děti se dozvěděly, proč se tomuto světadílu říká „černý kontinent“, jaké je zde počasí, že část kontinentu pokrývá poušť, jaká zvířata zde žijí, jak vypadaly domorodé kmeny a jakou měly kulturu. Každý si z tohoto kontinentu odnesl jedno divoké zvíře a korálkový náramek vlastní výroby.

Světadíl **Ameriku**, nazvanou podle jména italského mořeplavce a obchodníka Ameriga Vespucciho, děti poznávaly při práci s mapou a s encyklopedií. Zjistily, že Amerika je obklopena oceány, že je zastoupena všemi podnebnými pásmy, že je bohatá na množství řek s velkým povodím. Pojmenovávaly obyvatele a rozmanitou flóru a faunu. Nejčastěji uváděné symboly a ikony USA dětem byly známé. S tímto rozlehlým světadílem, dříve zvaným Nový svět, se děti rozloučily zlidovělou americkou písní Oh! Susanna, na kterou si zatančily country tance v párech.

Dalším světadílem, který děti navštívily, byla **Asie**. Je to největší a nejlidnatější kontinent na světě. Leží zde nejvyšší hora světa Mount Everest, ale také nejhlubší jezero Bajkal a největší stát Rusko. To, že se v Číně pěstuje rýže, už také víme, a že k jídlu používají hůlky, to jsme si všichni vyzkoušeli. Také už známe čínskou abecedu a každý z nás se pokusil podepsat na Velkou čínskou zeď. Nesmíme zapomenout na tai-chi, které jsme si také zvládli vyzkoušet.

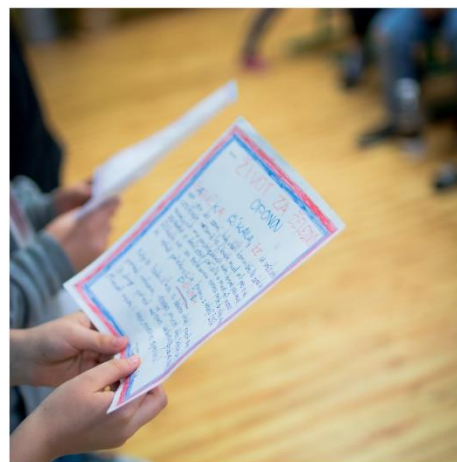
Let do **Austrálie** doprovázely turbulence, všichni ale šťastně přistáli v hlavním městě Canberra. Austrálie je sice nejmenší světadíl, ale největší ostrov na světě. Původními obyvateli byli Australci neboli Aboridžinci. Děti si vyrobily bumerang a ozdobily ho symboly, kterými se domorodci dorozumívali. Australanům se říká někdy protinožci, protože žijí na protilehlé straně zeměkoule. Ti odvážní z nás si vyzkoušeli, jaké by to bylo žít hlavou dolů. Na závěr pobytu se děti s klokánkem ve vaku proskákaly klokání cestou.

Poslední let mířil do **Evropy**, do České republiky. Všude dobře, ale doma nejlíp! Všichni jsme si vyrobili naši státní vlajku a s písničkami Marty Kubišové procestovali i tento poslední světadíl.

Co nám vyprávěli
rodiče a prarodiče?

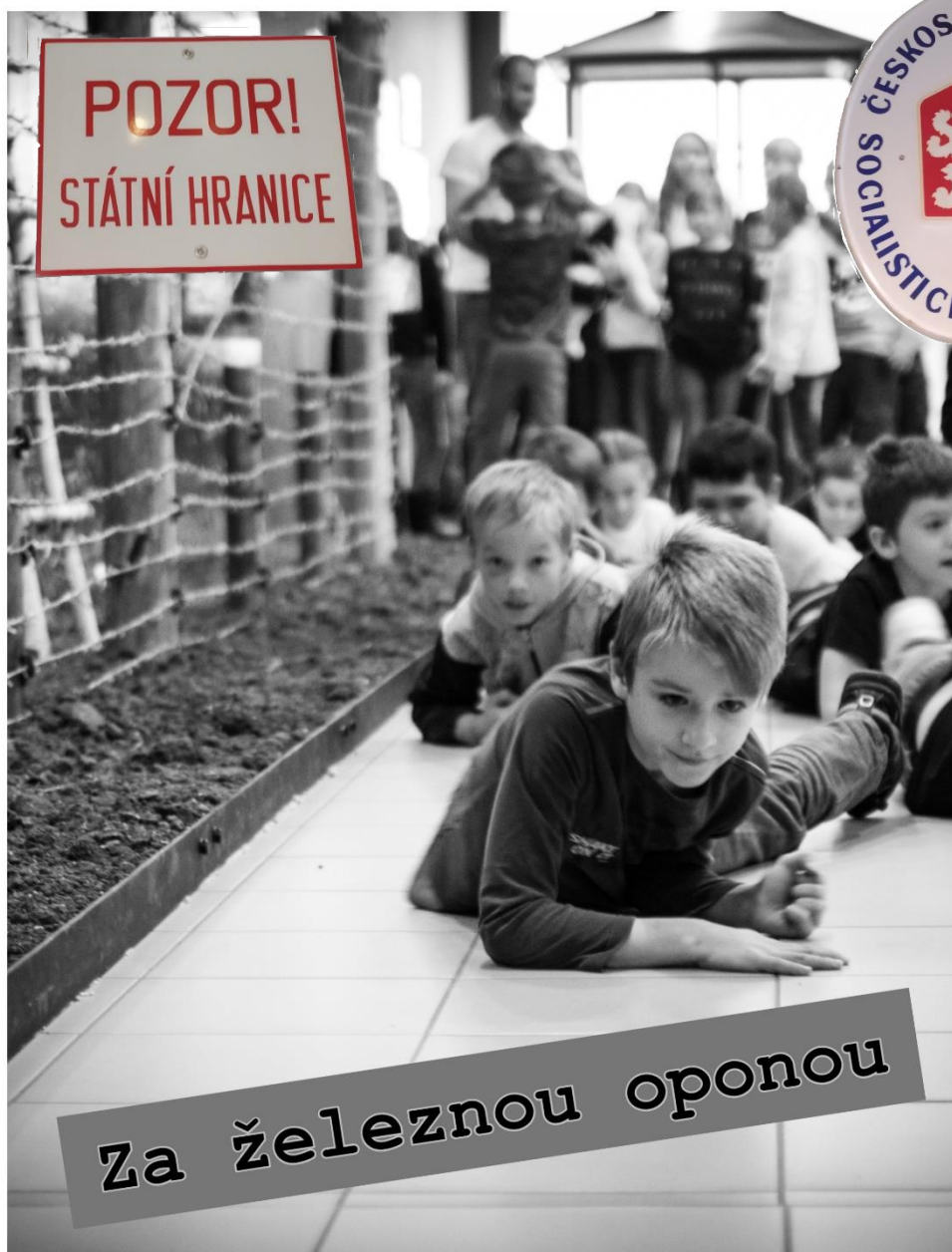

Jednoho dne naše dvě třetí třídy prolezly červí dírou a všichni jsme se rázem ocitli v jiné době. Bylo 12. listopadu 1989, tedy stejný den jako dnes, ale před třiceti lety! Měli jsme na sobě tesilové kalhoty a trička bez nápisů a obrázků, takže jsme všichni vypadali tak nějak dost stejně. Také hračky, které jsme si s sebou do školy vzali, byly podobné: plyšáci, angličáky, káča... Pozdravili jsme soudružku učitelku, posadili se, založili ruce za záda a hodina českých dějin mohla začít.

To nejzajímavější, co jsme s sebou měli všichni, byly zápisky o této vzdálené době, do níž jsme se přesunuli. V týdně před naší „cestou“ jsme totiž vyzpovídali babičky, dědečky i své rodiče a poprosili je, aby nám o létech svého mládí nebo dětství popovídali. Jejich zážitky jsme si řekli nebo přečetli a občas jsme nevěřili vlastním uším. Mnozí z rodičů a prarodičů nám půjčili i fotografie, takže tentokrát jsme pro změnu nevěřili vlastním očím. Něco takového bychom si fakt NIKDY, NIKDY neoblekli!

Dnes si vůbec neumíme představit, že bychom nesměli cestovat, nemohli si koupit, co chceme, měli strach, aby se třeba nepřišlo na to, že někdo z nás chodí do kostela... Cesta do minulosti byla poučná a zajímavá, ale věřte, že jsme všichni moc rádi prolezli červí dírou zase zpátky do dnešních dnů!

Kluci a holky z dnešní doby, 3. A a B

89 19

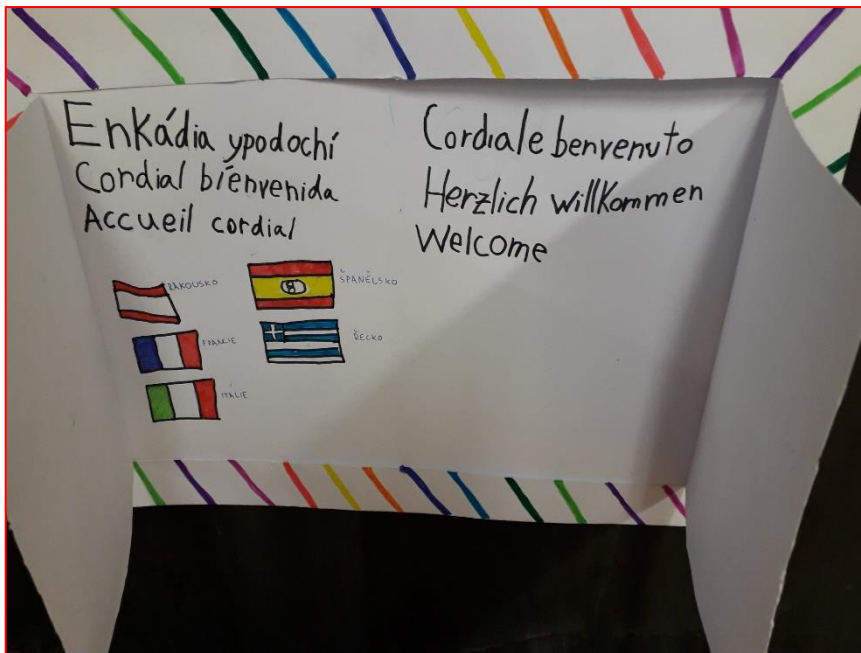
Mezi dráty

Naše cesta do minulosti se skládala ze dvou samostatných bloků, které na sebe navazovaly. Ve čtvrtek 14. listopadu jsme se proto znovu přesunuli do minulosti, abychom zjistili, jak se před třiceti lety cestovalo.

V Technickém muzeu města Brna jsme pochopili, že tentokrát musíme odjet do ještě mnohem vzdálenější minulosti, až na konec 2. světové války. Tehdy si totiž vítězné velké státy rozdělily svět na „západ“ a „východ“, dvě části, které od sebe byly odděleny tzv. železnou oponou – hranicemi s ostnatými dráty. Dráty byly pod proudem, hlídali je pohraničníci se samopaly a cvičenými psy a zle bylo tomu, kdo se tajně pokusil státní hranici přejít.

Když dnes jedeme do ciziny, někdy se nám stane, že cestu přes hranice zaspíme. Kdybychom o tom v minulosti vyprávěli našim babičkám a dědečkům, určitě by nám něco takového nevěřili. Žijeme v době, kdy můžeme poznat a procestovat celý svět, pokud si na to našetříme. To je luxus, který nám lidé žijící před třiceti lety mohli jen závidět.

Ze státní hranice kluci a holky ze 3. A a B

Čtvrté ročníky si při příležitosti 30. výročí sametové revoluce v rámci projektového dne připravili téma „Cestování po Evropě“. Jako klíčové slovo jsme si vybrali „HRANICE“, protože PŘED jsme se za hranice dostali s velkými obtížemi a DNES už můžeme cestovat po celém světě. My jsme se vypravili za hranice České republiky, a to do Evropy.

Náš projekt se skládal ze tří bloků, ve kterých se střídaly tři třídy. V prvním bloku jsme si vyrobily autobusy z papíru, které nás dopravily do pěti evropských zemí. První zastávka byl náš soused Rakousko, následovaly Francie, Španělsko, Itálie a Řecko. Žáci v těchto zemích poznali hlavní město, úřední jazyk, památku typickou pro danou zemi, jídlo a další zajímavosti.

Všechny údaje žáci lepili nebo kreslili na mapy, které s sebou nosili do dalších dvou dílen. Ve druhém bloku si za pomoci paní učitelky Kubernátové zakreslili na slepé mapě hranice České republiky se sousedními státy a řekli si hlavní města. Protože sametová revoluce byla spjata s hudebními umělci, kteří v té době nemohli v Československu vystupovat, věnovala paní učitelka Ručková třetí blok právě této oblasti. Spolu s žáky zahrála a zazpívala píseň folkového hudebníka, skladatele a písničkáře Jaroslava Hutky Náměšť. V samotném finále našeho projektového dne si všichni žáci zrekapitulovali události před třiceti lety, zazpívali si ještě jednou písničku a navzájem si poděkovali, že to zvládli na výbornou.

Irena Stranyánková

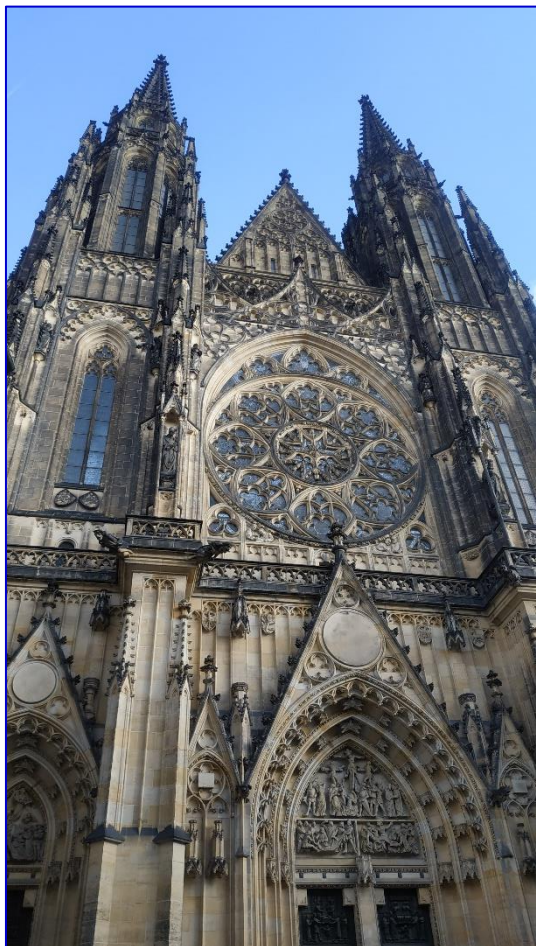
Žáci pátých ročníků navštívili v rámci vlastivědné exkurze naše hlavní město Prahu právě ve dnech, kdy si připomínáme výročí sametové revoluce. Mnozí žáci tak měli možnost vidět poprvé naživo významné památky, o nichž měli povědomí z hodin vlastivědy.

První zastávka byla na Vyšehradě. Zde jsme viděli rotundu sv. Martina, Čertův sloup, v rozlehlém parku jsme obdivovali sousoší připomínající nejstarší české dějiny. Velkým zážitkem byla i krásná vyhlídka z míst, kde podle pověsti skočil Horymír na svém Šemíkovi.

Uchvátil nás i Pražský hrad a jeho okolí. Katedrála sv. Víta, Zlatá ulička, čestná stráž, vyhlídka na Prahu, v dále Národní divadlo i Tančící dům... Naše další kroky směřovaly Nerudovou ulicí s domovními znameními na Staré Město ke Karlovu mostu. Po krátkém odpočinku se svačinkou na Kampě jsme přešli Karlův most a pokračovali dál na Staroměstské náměstí, kam jsme přišli právě včas, abychom viděli Staroměstský orloj v pohybu. To byl zážitek!

Naše náročné pěší putování vyvrcholilo na Václavském náměstí, kde jsme si u sochy sv. Václava znovu připomněli letošní výročí. Den plný zážitků a nových poznání jsme zaznamenávali do pracovních listů a křížovky.

Unavení, ale spokojení jsme se navečer vraceli domů a ještě během cesty povídali o svých zážitcích.

Třicet let od sametové revoluce si naše škola připomněla projektovým dnem. Na druhém stupni dostali žáci na výběr celkem osm dílen, které jim různou formou přiblížily tehdejší zlomové události nebo naopak všední život za totality.

Havel, Dubček, Kocáb se během listopadových dní stali symboly sametové revoluce. S těmi a mnoha dalšími se žáci formou přednášky a diskuze seznámili v dílně pana učitele Maříka, Švehlíka a Malacha. Zazněla zde i známá petice „Několik vět“ a zajímavé odpovědi na otázku, co pro nás znamená pojem „svoboda“.

Jedním ze symbolů revoluce se staly klíče. V dílně paní učitelky Komárkové a Dvořákové zakomponovali žáci staré klíče do hesel, která zaznívala na náměstí, když se zvonilo komunistům na rozloučenou. Dobovou atmosféru připomněla i výroba filcových srdíček s trikolórou.

„Velvet Revolution“ aneb revoluce očima anglickýma – to bylo téma dílny pana učitele Krejčího a Melichárka. Překlad anglických textů o revoluci podbarvily písně Marty Kubišové a kdo se překladem unavil, mohl se posilnit voňavým cukrovím.

V učebně informatiky si žáci pod vedením pana učitele Staňka a Grosse za doprovodu písní Karla Kryla vyzkoušeli na počítači tvorbu dobových tiskovin a plakátů.

Matematika převážně vážně, ale i sametově. Heslo dílny paní učitelky Coufalové a Jahodové ale nebylo zdaleka jen o počítání. Osmisměrky, šifry, tajné písmo, a dokonce i ruční výroba papíru

a chemické pokusy, s tímto vším se žáci v dílně mohli seznámit.

Koho zajímala hudba 80. let – ta populární i ta zakázaná – mohl navštívit dílny paní učitelky Hůrkové a Švajdové. Pomocí kvízu si tu žáci připomněli školní koncert „Bigbít“ a na písničku Michala Davida nacvičili část spartakiádního vystoupení v roce 1985. Takže na značky, začínáme...

Únikové hry jsou v dnešní době velmi populární. I u nás na žáky jedna „únikovka“ čekala. Tentokrát bylo úkolem osvobodit z vězení Václava Havla. Komu se to podařilo, vyrobil si pak v rámci fyzikálních pokusů s panem učitelem Rossim a paními učitelkami Stávkovou a Kovářovou z alobalu raketu k odpálení.

Na chlebičky se v dobách normalizace chodilo v Brně do Sputniku nebo do „mléčňáku“ na „Svobodák“. Tady stačilo zajít do dílny paní učitelky Čapkové, Kvícalové a Balákové. Zde si ale museli všichni zájemci svůj chlebiček osobně vyrobit. Asi se všem povedlo, protože kniha přání a stížností zůstala nepopsána.

„Sametové dílny“ přinesly žákům kromě poučení i zábavu a snad i přispěly důstojnou formou k připomínce listopadových událostí v roce 1989.

Roman Juránek

Pracujeme hlavou...

89 19

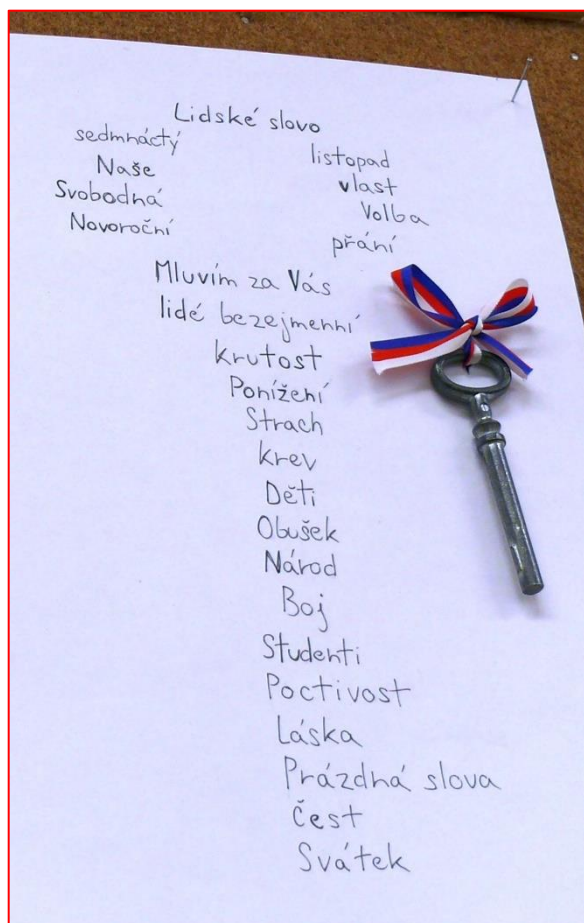
V rámci projektového jsme si lámali hlavu s tím, jak do předmětu matematika a chemie zařadit téma týkající se dění 17. listopadu, které ovlivnilo mnohé z nás. Jelikož jsou v současné době u nás studenti pedagogické fakulty, tak jsme se obrátili na ně. A podařilo se. Budoucí paní učitelky, Anita, Bohdana, Lucie a Petra nezklamaly a symboly revoluce zařadily do svých pokusů i příkladů. A tak jsme mohli pozorovat elektrolyzu s klíčem, barvení karafiátů potravinářským barvivem, jak jinak než v barvách trikolory. Žáci si sami vyráběli ruční papír a z něho českou vlajku. V rámci matematiky se žáci šestých až devátých ročníků rozdělili do dvojic a řešili zajímavé úkoly. Za správné odpovědi získávali písmena, která byla tajenkou vztahující se k sametové revoluci.

Nemyslete si, že my učitelky těchto oblíbených přírodních předmětů jsme seděly s rukama v klíně. I my jsme měly připravený program, kdy žáci sami prováděli pokusy, například vznik oxidu uhličitého nebo tajná písma, a poté si domů odnesli i tyto zajímavé návody. Jen pozor, při jednom z pokusů málem shořela škola. Takže prosím práci s ohněm pouze pod dohledem dospělého! Celá dílna začala osmisměrkou, kterou si můžete vylustit i vy v tomto čísle časopisu. Vyvrcholila pak pokusy se suchým ledem, nehořlavým kapesníkem, faraónovým hadem a hlavně důkazem vodíku, který je doprovázen výbuchem.

A žáci? Podle jejich reakcí a hodnocení byli víc než spokojeni, vždyť v jedné dílně i tleskali a pískali nadšením.

Ivana Coufalová

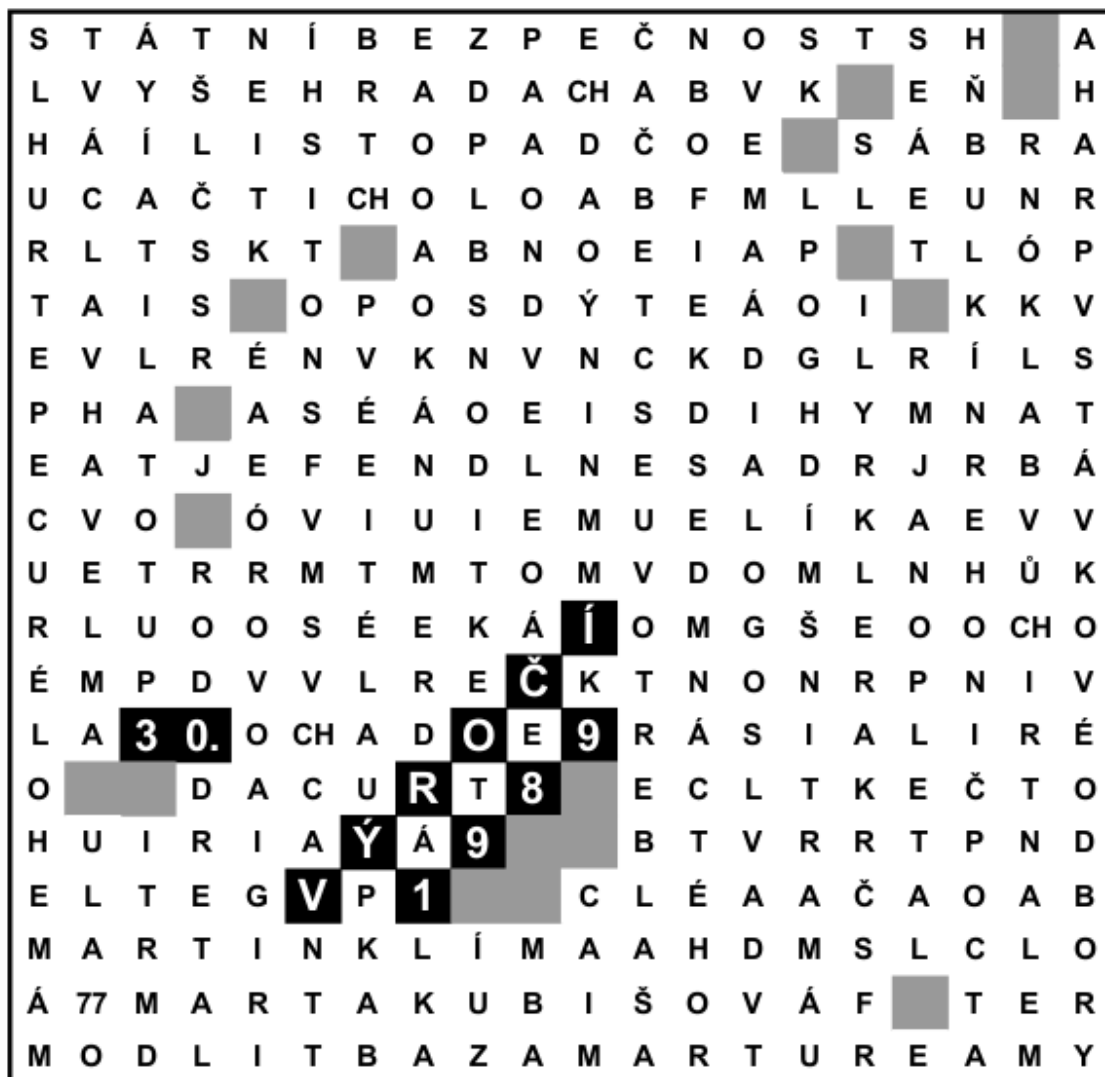
Naší literárně-výtvarné sametové dílny se zúčastnilo 56 žáků. Každý blok byl rozdělen na dvě části – na výtvarné a literární tvoření. Výtvarnou dílnu vedla paní učitelka Komárková, literární paní učitelka Dvořáková. Součástí této dílny byl také fotokoutek, kde se žáci mohli vyfotit s klíči a transparenty vytvořenými k výročí sametové revoluce.

Literární dílna měla název Příběh klíče. Žáci si vybrali reálný klíč a napsali k němu nějaký text – příběh, slova, slovní spojení, věty týkající se sametové revoluce. Klíč si na závěr přivázali na papír a kolem něho text opsali. Některé práce byly hodně zdařilé jak textem, tak i výsledným celkovým grafickým dojmem.

Ve výtvarné dílně měli žáci k dispozici tento materiál – sametové stuhy (fialovou, červenou a černočervenou), filc slabší a silnější v barvě červené, modré a bílé, flitry, bambulky, trikolórovou stuhu a samozřejmě i donesenou jehlu a nit. Podle nachystaných vzorů si mohly děti vyrobit brože ve tvaru srdíček nebo sametové náramky. Každé dílo bylo originální – tvořivost neměla mezí! Samotní tvůrci pak pyšně odcházeli se svými výrobky připevněnými na batozích nebo tričkách a i několik dívek si odnášelo krásné náramky.

Monika Komárková

LEGENDA:

HYMNA

JAN OPLETAL

LETENSKÁ PLÁŇ

VÝŠEHRAD

MARTA KUBIŠOVÁ

DEMOKRACIE

KAREL KRYL

OBČANSKÉ FÓRUM

SVOBODNÁ EVROPA

DOMINOVÝ EFEKT

SVOBODA

PÁTEK

TICHO

HESLA

STUDENTI

PRAHA

STÁVKOVÉ ODBORY

SEDMNÁCTÉHO

MARTIN ŠMÍD

LIDOVÉ MILICE

ALBERTOV

MARTIN KLÍMA

STÁTNÍ BEZPEČNOST

MODLITBA ZA MARTU

PETR UHL

CHARTA 77

ČSSR

VÁCLAV HAVEL

TOTALITA

GAUDEÁMUS IGITUR

MELANTRICHŮV BALKÓN

POCTA

ČINOHERNÍ KLUB

MÁME HOLÉ RUCE

LISTOPAD

ČSFR

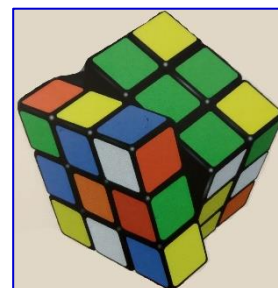
JAN PALACH

SVÍČKOVÁ DEMONSTRACE

DIALOG

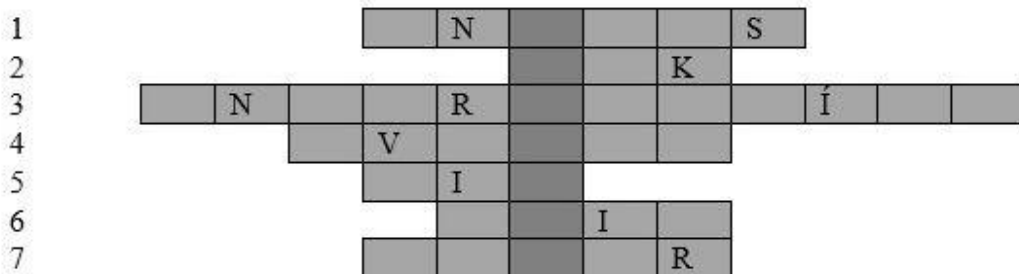
DAV

TAJENKA:

Na závěr naše osmisměrka, kterou vytvořila p. uč. Jahodová se svou dcerou Lucií, žákyní 5. třídy.
Vyluštěnou tajenku odevzdávejte do schránky Armixxu – čekají na vás opět pěkné ceny!!!

- 1.) Tropické ovoce s listy do tvaru palmy
- 2.) 365 dní je jeden ...
- 3.) V cizích městech se chodíme ptát do centra
- 4.) Přelož z angličtiny do češtiny slovo INSIDE
- 5.) Na oběd jsem měl ... knedlíků a zelí s pečenou kachnou
- 6.) Anglicky východ
- 7.) Sportovec, který používá na rukou rukavice

G
R
A
T
U
L
U
J
E
M
E

...a 1. místo ve fotosoutěži učitelů získává jediná účastnice p. uč. Coufalová 😊

Těšíme se

Listopad

- Ještě pár lekcí bruslení
- Festival vzdělávání
- Noc bez drog

Prosinec

- Začátek hodin plavání
- Školou chodí Mikuláš
- Zpívání u bohunického stromečku
- Slavnostní otevření bazénu
- Procházka předvánoční Vídní
- Adventní atmosféra v celé škole
- Vánoční setkání s předškoláky
- Vánoční besídka s cukrovím a spoustou dáreků

Leden

- Sjíždění svahů na Horní Bečvě
- Písemky, hororové (tedy hovorové) hodiny
- Moje první vysvědčení 😊 (1. třídy)
- Moje nejdůležitější vysvědčení (deváťáci)
- ...už zase to vysvědčení! 😞 (my ostatní)

ivana.coufalova@zsarmenska.cz
lenka.vasickova@zsarmenska.cz